தேசியத் தமிழன்

தேசியம் 1

தமிழ் 1

அரிய வீரர்களின் அறியாத பக்கங்கள்

பொருளடக்கம்

1. அறிமுக உரை 1

2. சுதந்திர இந்தியா
கடந்து வந்துள்ள பாதை..2

3. Dr.H.V.ஹண்டே
கண்ட சுதந்திர போராட்டம்..8

4. தேசிய தமிழன் ஓ. வி. அழகேசன்..............................11

5. தேசிய தமிழன் அஞ்சலை அம்மாள்.........................13

6. நாடக வீரன் எஸ்.எஸ்.விஸ்வநாததாஸ்..................16

7. குதிராம் போஸ் 19

8. ச. விஜயராகவாச்சாரியார் 21

9. மன்னர் அழகுமுத்துக்கோன்.....................................24

10. சுதந்திர போராட்ட வீரர் 25

11. வீரத்தமிழன் செண்பகராமன்..................................28

12. கொடிகாத்த குமரன்..31

13. கவிதை 33

14.கதிரேசனின் வருகை(கதை).......................................34

15.வீடுதோறும் மூன்றுவண்ணம்(கவிதை) 40

அறிமுக உரை

அனைவருக்கும் வணக்கம் சுதந்திர தினத்தின் 76 ஆம் ஆண்டில் பயணிக்கும் நமது பத்திரிக்கைத் துறையை திறமையற்றவர்கள் மற்றும் ஊழல்வாதிகள் பிடியிலிருந்து வெளிக்கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காக 2018 இல் தேசிய ஊடகவியலாளர் நலச்சங்கம் துவக்கப்பட்டது. கடந்த ஆறு ஆண்டு காலமாக பல்வேறு பணிகளை பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் சமூகத்திற்கு நமது சங்கம் சேவை ஆற்றி வருகிறது.

அந்த வகையில் திறமையான பத்திரிக்கையாளர்களை உருவாக்க வேண்டுமென நமது சங்கத்தின் நீண்ட நாள் கனவு நிறைவேறும் வண்ணம் கடந்த மே 3ம் தேதி நேஷனல் இன்ஸ்டியூட் ஆப் ஜர்னலிசம் துவங்கப்பட்டது.

50 மாணவர்களுக்கு திறமையான பத்திரிகையாளர்கள் மூலம் பயிற்சி அளித்து வருகிறோம். அதன் ஒரு அங்கமாக நமது மாணவர்கள் தயாரிக்கும் தேசியத் தமிழன் என்ற பத்திரிகை ஆகஸ்ட் 15 லிருந்து தயாரிக்கலாம் என நமது நிர்வாக குழு முடிவு செய்தது. அவ்வகையில் இந்த பத்திரிகையானது தயாரிக்கப்பட்டு மின் இதழாக உங்கள் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

தற்போதைய அறிவியல் யுகத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனின் ஆறாவது விரலாக அலைபேசி இருக்கிறது. இதனால் மின்னிதழாக இந்தப் பத்திரிக்கை உங்களிடம் வந்து சேரும். மாணவர்கள் தயாரிக்கும் பத்திரிக்கையாதலால் சில குற்றம் குறை இருப்பினும் அதை மன்னித்து, படித்துத் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

என்றும் தேசியப் பணியில்.
M.R. ஜெயகிருஷ்ணன்,
(நிறுவன பொதுச் செயலாளர்)
தேசிய ஊடகவியலாளர் நலச்சங்கம்,
ஆசிரியர் தேசிய தமிழன்.

சுதந்திர இந்தியா கடந்து வந்துள்ள பாதை

cover story

தீபா லெனின்

சுதந்திர இந்தியா கடந்து வந்துள்ள பாதை

ஆகஸ்ட் 15, 1947 சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியாவின் பயணம் ஒரு சிறந்த வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. விவசாய உற்பத்தியில் இருந்து அணு மற்றும் விண்வெளித் தொழில்நுட்பம் வரை, மலிவு விலையில் சுகாதாரம் முதல் உலகத் தரம் வாய்ந்த கல்வி நிறுவனங்கள் வரை, ஆயுர்வேதம் முதல் உயிரித் தொழில்நுட்பம் வரை, ராட்சத எஃகு ஆலைகள் முதல் தகவல் தொழில்நுட்ப சக்தியாக மாறுவது மற்றும் உலகின் மூன்றாவது பெரிய தொடக்க சுற்றுச்சூழல் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது வரையிலான இந்தியாவின் விரிவாக்கத்தை இந்த 76 ஆண்டுப் பயணம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஒருங்கிணைந்த இந்தியா உருவான கதை:

சமஸ்தானங்களின் ஒருங்கிணைப்பு:

சர்தார் வல்லபாய் படேலின் தலைமையின் கீழ், புதிய இந்திய அரசாங்கம், மத்திய அரசு உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பின் முதன்மையை உறுதிப்படுத்த இராணுவத்தின் துணையுடன் அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தியது. சர்தார் படேல் மற்றும் வி.பி.மேனன் ஆகியோர் இந்தியாவை ஒட்டிய சமஸ்தானங்களின் ஆட்சியாளர்களை இந்தியாவுடன் இணைவதற்கு சமாதானப்படுத்தினர். 500க்கும் மேற்பட்ட சமஸ்தானங்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு ஐக்கிய தேசத்தை உருவாக்கினர். ஜூனாகத், ஹைதராபாத், ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் ஆகிய மூன்று மாநிலங்கள் மற்றவர்களை விட ஒருங்கிணைக்க கடினமாக இருந்தது. வல்லபாய் படேல், ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் மகாத்மா காந்தி ஆகியோர் சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு மதச்சார்பற்றதாக இருப்பதை உறுதி செய்தனர்.

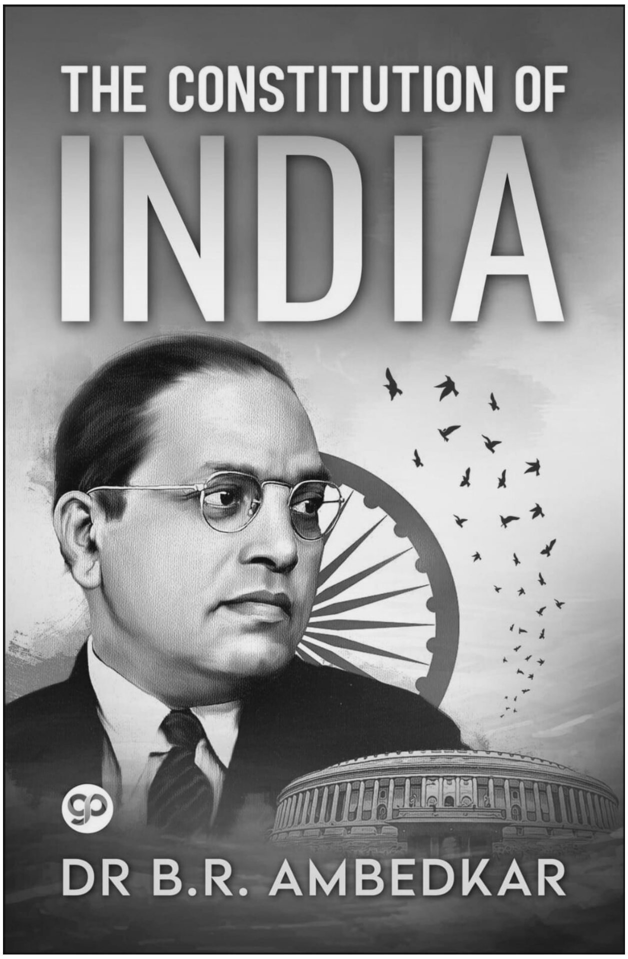

அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் பொதுத் தேர்தல்

டாக்டர் அம்பேத்கர் இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தை உருவாக்கிய குழுவிற்கு தலைமை பொறுப்பை வகித்தார். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. 26 ஜனவரி 1950-ல் இந்தியா குடியரசு நாடாக மாறியது. எனவே தான் நாம்அம்பேத்கரை இந்திய அரசியலமைப்பின் தந்தை என்று அழைக்கிறோம்.

1952-ல் அரசியலமைப்பின் கீழ் இந்தியா தனது முதல் தேசியத் தேர்தலை நடத்தியது, அங்கு 60%க்கும் அதிகமான வாக்குகள் பதிவாகின. ஜவஹர்லால் நேரு இரண்டாவது முறையாக பிரதமராக பதவியேற்றார். ராஜேந்திர பிரசாத் இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் முதல் குடியரசுத் தலைவராகவும் இரண்டாவது முறையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

மாநில மறுசீரமைப்பு

மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையத்தை நியமித்து, அதன் பரிந்துரைகளின் பேரில் 1956-ல் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பழைய மாநிலங்கள் கலைக்கப்பட்டு, பகிரப்பட்ட மொழி மற்றும் இன மக்கள்தொகை அடிப்படையில் புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. கேரளா மற்றும் மெட்ராஸ் மாநிலத்தின் தெலுங்கு மொழி பேசும் பகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டதன் மூலம் பிரத்தியேகமாக தமிழ் பேசும் தமிழ்நாடு மாநிலம் உருவானது. அதைப்போன்றே மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத்தும், பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா மாநிலங்களும் உருவாகின.

விவசாயத்தில் வளர்ச்சி

இந்தியாவின் பசுமைப் புரட்சியின் தந்தை எம்.எஸ். சுவாமிநாதனின் உதவியுடன் 1965 ஆம் ஆண்டில், இந்திய அரசாங்கம் பசுமைப் புரட்சியைத் தொடங்கியது. பசுமைப் புரட்சி இயக்கம் மிகப்பெரிய வெற்றியைப் பெற்றது. பசுமைப் புரட்சியின் முக்கிய நோக்கம், உணவு தானியங்கள் விஷயத்தில் இந்தியாவை தன்னிறைவு அடையச் செய்வதாகும்.கோதுமை, அரிசி, கம்பு, மக்காச்சோளம் மற்றும் தினை உள்ளிட்ட 5 பயிர்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பாக ஹரியானா, பஞ்சாப் மற்றும் உத்தரபிரதேசத்தில் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வழிவகுத்தது. இந்த திட்டத்தினால் நாட்டின் நிலையை உணவுப் பற்றாக்குறை பொருளாதாரத்திலிருந்து உலகின் முன்னணி விவசாய நாடுகளில் ஒன்றாக மாற்றியது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவின் பரிணாமம்

கல்வி மற்றும் சுகாதாரம்

இந்தியாவில் கல்வியறிவு விகிதம் 12% ஆக இருந்தது, இன்று அது 75% கல்வியறி விகிதத்தைக் கொண்டுள்ளது. தொடக்கக் கல்வி என்பது 6-14 வயதுக்குட்பட்ட அனைத்துக் குழந்தைகளின் அடிப்படை உரிமையாகும் இலவசமாக இந்த கடமையை நிறைவேற்ற சர்வ சிக்ஷா அபியான் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த 76 ஆண்டுகளில், ஆயுட்காலம் தொடர்பாக இந்தியா மிகப்பெரிய அளவில் முன்னேறியுள்ளது. மனிதனின் சராசரி ஆயுட்காலம் 32 ஆண்டுகளில் இருந்து 70 ஆண்டுகளாக உயர்ந்துள்ளது. இறப்பு விகித குறைப்பு என்பது சுகாதாரத்துறையில் கிடைத்துள்ள குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளில் ஒன்றாகும். அரசாங்கம் கிராம அளவில் பல்வேறு மருத்துவமனைகளை ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் என்ற பெயரில் அமைத்துள்ளது.

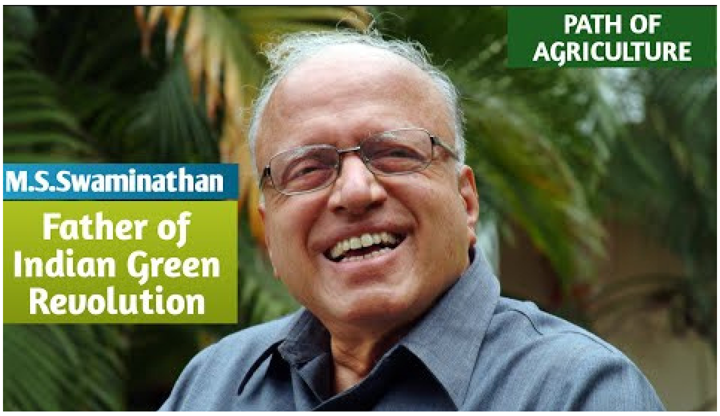

பசுமைப் புரட்சியின் மகத்தான வெற்றியைக் கண்ட இந்திய அரசு 1970-ல் வெண்மைப் புரட்சியைத் துவக்கியது. இந்தியாவில் வெண்மை புரட்சியானது பால் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் நாட்டை உலகின் மிகப்பெரிய பால் உற்பத்தியாளர்களில் ஒன்றாக மாற்றும் நோக்கத்துடன் தொடங்கியது. தேசிய பால்பண்ணை மேம்பாட்டு வாரியத்தின் தலைவராக இருந்த டாக்டர். வர்கீஸ் குரியன் இதனை முதலில் குஜராத் மாநிலத்தின் ஆனந்த் நகரத்தில் உள்ள அமுல் பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு ஒன்றியத்தின் மூலம் செயல்படுத்தினார்.

நாட்டின் பாதுகாப்பில் வளர்ச்சி

உலகளாவிய தாக்குதல் திறன் குறியீடு (Global Firepower Index) என்பது அனைத்து நாடுகளின் இராணுவப் படைகளின் மதிப்பீடாகும். வருடாந்திர GFP மதிப்பாய்வுக்காகக் கருதப்படும் நாடுகளில் 145 நாடுகளில் இந்திய இராணுவம் 4வதுஇடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

இந்திய பாதுகாப்பு அமைப்பு தற்போது சிறந்து விளங்குவதற்கு காரணம், 1958-ல் நிறுவப்பட்ட பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பு (DRDO). அது ஏவுகணை அமைப்புகள், சிறிய மற்றும் பெரிய ஆயுதங்கள், பீரங்கி அமைப்புகள், மின்னணு போர் (EW) அமைப்புகள், டாங்கிகள் மற்றும் கவச வாகனங்கள் போன்ற குறிப்பிடத்தக்க திட்டங்களையும் மற்றும் பல முக்கியமான தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்கியுள்ளது

இந்தியா 1950-களின் பிற்பகுதியில் அணுசக்தியில் பணியாற்றத் தொடங்கி 1970-களில் உள்நாட்டு அணுசக்தி நிலையங்களைக் கொண்டிருந்தது. இந்தியாவும் அணு ஆயுதங்களை உருவாக்கத் தொடங்கியது, இது 1971-ல் பொக்ரானில் பாதிப்பில்லாத அணு வெடிப்புக்கு வழி வகுத்தது.

1983-ல் APJ அப்துல் கலாமின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் ஏவுகணை மேம்பாட்டுத் திட்டம் (IGMDP), நிறுவப்பட்டது.

1989 -ல், நடுத்தர தூரம் முதல் கண்டம் விட்டு கண்டம் பாயும் ஏவுகணை வகை, அக்னி ஏவுகணை வடிவமைக்கப்பட்டு சோதிக்கப்பட்டது. பின்னர், இந்தியாவும் ரஷ்யாவும் இணைந்து பிரம்மோஸ் சூப்பர்சோனிக் கப்பல் ஏவுகணையை வடிவமைத்து உற்பத்தி செய்தன. இந்தியா தற்போது தற்காப்பு உற்பத்தியில் பல நாடுகளை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

விண்வெளி ஆராய்ச்சி

இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி அமைப்பு (இஸ்ரோ), மேம்பட்ட அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்காக, டாக்டர் விக்ரம் சாராபாயின் உதவியுடன், 1969-ல் நிறுவப்பட்டது. இந்தியாவின் முதல் செயற்கைக்கோளான ஆர்யபட்டா 1975-ஆம் ஆண்டு சோவியத் யூனியனால் ஏவப்பட்டது.
இஸ்ரோ சந்திரயான்-1, மங்கள்யான் மற்றும் சந்திரயான் 3 போன்ற வெற்றிகரமான விண்வெளி திட்டங்களை நடத்தியுள்ளது.

சந்திரயான்-1 மூலம், 2008-ல், சந்திரனின் மேற்பரப்பில் கால் பதித்த நான்காவது நாடாக இந்தியா மாறியது. அது விண்வெளிக்குச் செலுத்தப்பட்ட ஆளில்லாத நிலாப் பயணக்கலம் ஆகும்.
செவ்வாய் சுற்றுக்கலன் திட்டம் (Mars Orbiter Mission) அல்லது மங்கள்யான் என அழைக்கப்படும் இந்த விண்கலம் செவ்வாய் கிரகத்திற்கானபணி நவம்பர் 2013 -ல் அனுப்பப்பட்டது.
இஸ்ரோவின் மைல்கல் திட்டமான ககன்யான் திட்டம், மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழுவை 400 கிமீ விண்வெளி சுற்றுவட்டப்பாதையில் மூன்று நாள் பயணமாக செலுத்தி, அவர்களைப் பாதுகாப்பாக பூமிக்குத் திருப்பி அனுப்புவதன் மூலம் இந்தியாவின் மனித விண்வெளிப் பயணத் திறனை வெளிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சி

சுதந்திர இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பல சிக்கல்கள் பெரும் தடையாக செயல்பட்டன. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபோது, அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 2.7 லட்சம் கோடியாக இருந்தது, இது உலகமொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 3% ஆகும்.
பசுமைப் புரட்சியின் போது, அதிக மகசூல் தரும் கோதுமை மற்றும் அரிசி வகைகளால், பயிரிடப்பட்ட பயிர் பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. அதன் பிறகு, இந்தியா உலகின் முன்னணி விவசாய உற்பத்தியாளர்களில் ஒன்றாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
நாட்டின் நிர்வாகப் பிரிவில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் தொலைத்தொடர்பு மற்றும் தரவு கண்டுபிடிப்பு பகுதிகளில் கவனிக்கத்தக்கது.

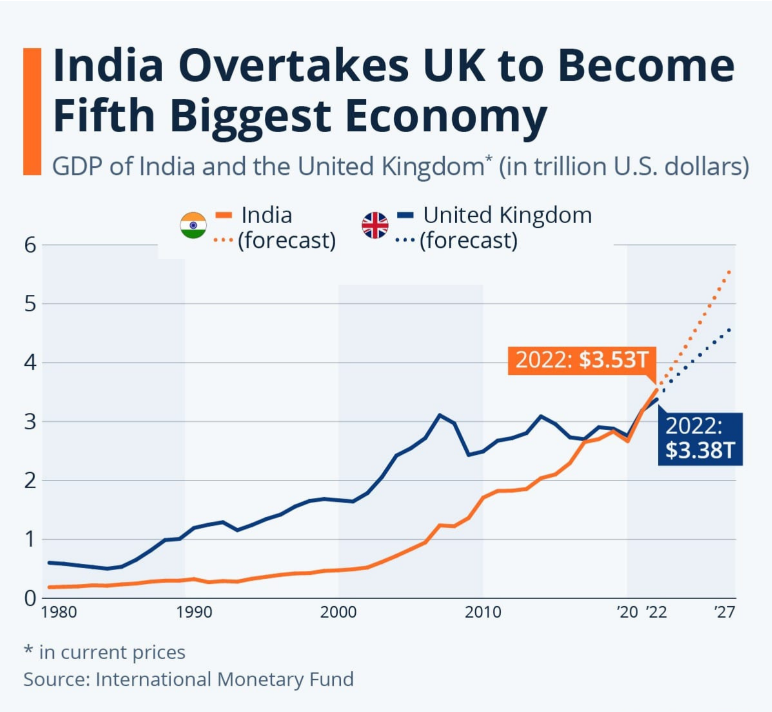

உலகளாவிய நிறுவனங்கள் தங்கள் தொலைத்தொடர்பு நிர்வாகங்கள் மற்றும் IT நிர்வாக சேவைகளை (ITES, BPO மற்றும் KPO) இந்திய நிறுவனுங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்து வருவதன் மூலம் நம் நாட்டின் வேலை வாய்ப்பு மற்றும் பொருளாதாரம் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது. இந்தியாவின் பொருளாதாரம் நம்மை அடிமைப்படுத்திய இங்கிலாந்தை பின்னுக்கு தள்ளி உலகின் 5வது பெரிய பொருளாதாரமாக மாறியுள்ளது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், இந்தியா ஸ்டார்ட்அப்-களின் எண்ணிக்கையில் மிகப்பெரிய உயர்வைக் கண்டுள்ளது, இது 2014-க்கு முன் 350 ஆக இருந்தது, 2023-ல் 90,000-க்கும் அதிகமாக உயர்ந்துள்ளது. ஸ்டார்ட்அப்களின் இந்த அபரிமிதமான வளர்ச்சி, நாட்டில் வேலை வாய்ப்பையும் அதிகரித்துள்ளது.

இந்தியர்கள் தங்கள் கடின உழைப்பு, அர்ப்பணிப்பு மற்றும் நாட்டிற்கான அவர்களின் பங்களிப்பில் பெயர் பெற்றவர்கள். சுதந்திரம் அடைந்ததில் இருந்து இந்தியர்கள் பல்வேறு துறைகளில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். தொழில்நுட்பம், விளையாட்டு போன்ற பல்வேறு துறைகளில் இந்தியர்கள் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

சுதந்திரம் கிடைத்த ஆண்டில் இருந்து இன்று வரை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது போராடும் நாடாக இருந்த, இந்தியக் குடியரசு இன்று, ஐந்தாவது பெரிய பொருளாதாரமாகவும் மற்றும் உலகின் வேகமாக வளரும் முக்கிய பொருளாதாரங்களில் ஒன்றாகவும் உருவெடுத்துள்ளதை, ஒவ்வொரு இந்தியனும்மிகவும் பெருமிதம் கொள்ளவேண்டும்.

இவை அனைத்தும் இந்தியா வல்லரசாக வளர்ந்துகொண்டிருப்பதற்கு ஆதாரமாகும்.

நான் கண்ட சுதந்திர போராட்டம்

DR.H.V.ஹண்டே

- முன்னாள் சுகாதாரத் துறை அமைச்சர்

ராஜாஜியும் நானும்

ராஜாஜியுடன் நெருங்கி பணியாற்றக் கூடிய பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது

இப்பொழுது எனக்கு வயது 96. நம்முடைய பாரத நாட்டின் இறுதி சுதந்திரப் போராட்டம் 1942 ஆகஸ்ட் 9ல் நடைபெற்றது. இதற்கு ‘QUIT INDIA’ (வெள்ளையனே வெளியேறு) என்று மகாத்மா காந்தி அவர்களால் பெயர் சூட்டப்பட்டது. நான் 15 வயது கல்லூரி மாணவனாக (Junior Intermediate)கலந்து கொண்டு, அன்றைய போலீஸ் லத்தி சார்ஜ் சுவையும் அனுபவிக்க வாய்ப்பு கிடைத்தது. இன்றைய தலைமுறையினருக்கு வெள்ளையனே வெளியேறு போராட்டத்தை பற்றி சில விவரங்களை தெரியப்படுத்துவது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

இரண்டாவது உலகப் போர் உச்சக்கட்டத்தில் இருக்கின்ற பொழுது, 1942 ஜூலை மாதத்தில், அன்றைய காங்கிரஸ் குழு கூட்டம் வார்தாவில் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் மகாத்மா காந்தி அவர்கள், ஆகஸ்ட் ஒன்பதாம் தேதி அன்று,” வெள்ளையனே வெளியேறு” என்கிற நாடு தழுவிய மாபெரும் போராட்டத்தை ஆரம்பிப்பதாக அறிவித்தார். ஆனால் ராஜாஜி அவர்கள்,”இந்தப் போராட்டத்தினால் நமக்கு எந்த பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை” என மகாத்மா காந்தி அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். இந்தப் போராட்டத்தில் அவர் கலந்து கொள்ளாமல் வெளியே நின்றார்.

ஆகஸ்ட் 8ஆம் தேதியன்று, மும்பை நகரத்தில் நடைபெற்ற ஒரு மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தில், 9.8.1942(அடுத்த நாள்) அன்று வெள்ளையனே வெளியேறு போராட்டம் துவங்க உள்ளதாக மகாத்மா காந்தி அவர்கள் அறிவித்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், திடீரென போலீஸ்காரர்கள் மேடையில் அமர்ந்திருந்த அத்தனை தலைவர்களையும் (மகாத்மா காந்தி உட்பட) கைது செய்து சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பினார். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் மட்டும் பூனே நகரில் உள்ள அகா கான் பங்களாவில் அடைக்கப்பட்டார்.

இந்த காலகட்டத்தில்,'இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து பாகிஸ்தான் தனி நாடாக உருவெடுக்க வேண்டும்'என்கிற முகமது அலி ஜின்னாவின் முழக்கம் உச்சகட்டத்தை எட்ட ஆரம்பித்தது.

1943 இறுதியில், மகாத்மா காந்தி அவர்கள் உடல்நிலை சீரழிந்து வருவதை கண்ட பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், மகாத்மா காந்தி அவர்களை மட்டும் 1943 ஆம் ஆண்டில் சிறையில் இருந்து விடுவித்தது.

மகாத்மா காந்தி அவர்கள் வெளியே வந்தவுடன், ஜின்னா பாகிஸ்தான் கோஷத்தை மேலும் தீவிர படுத்தினார். இதற்கு கடுமையான எதிர்ப்பு தெரிவித்து, மகாத்மா காந்தி அவர்கள் நாட்டு பிரிவினை என்பது “என் உயிர் உள்ளவரை நடக்காது” என பகிரங்கமாக அறிவித்தார்.

இதற்கிடையில், மகாத்மா காந்தி அவர்களை ராஜாஜி அவர்கள் பலமுறை சந்தித்து,” நாட்டு பிரிவினையை நம்மால் தடுக்க முடியாது, தற்பொழுது உள்ள சூழ்நிலையில் நாம் ஒரு வலுவான இந்தியாவை எப்படி ஏற்படுத்துவது என சாமர்த்தியமாக நம்முடைய காய்களை நகர்த்த வேண்டியது அவசியம் “ என விளக்கினார். இதற்கு ஒரு காரணமும் இருந்தது. முகமது அலி ஜின்னா, சிந்து மற்றும் N.W.F மாகாணங்களுடன், முழு பஞ்சாபையும், முழு வங்காளத்தையும் பாகிஸ்தானுக்குள் இருக்க வேண்டும் என முஸ்லிம் லீகின் கோரிக்கையாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திடம் முன் வைத்திருந்தார். ராஜாஜி அவர்கள் 1944 ல், “C.R(C.ராஜகோபாலாச்சாரி)Formula” என ஒரு திட்டத்தை தயார் செய்து, அதனை மகாத்மா காந்தி அவர்களிடத்தில் விளக்கினார். இத்திட்டத்தின் படி மாவட்டங்கள் வாரியாக கணக்கெடுத்து, முஸ்லிம்கள் அல்லாதவர்கள் (Non Muslims) கூடுதலாக இருக்கின்ற மேற்கு வங்காள பகுதிகளும் (கல்கத்தா உட்பட) கிழக்கு பஞ்சாப் பகுதிகளும் (அமிர்தசரஸ் ஹரியானா உட்பட) இந்தியாவிற்குள் வருவதற்கான திட்டத்தை தயார் செய்து, அதனை 1944 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில், மகாத்மா காந்தியிடத்தில் சமர்ப்பித்தது மட்டுமல்லாமல், இந்தத் திட்டத்தை மகாத்மா காந்தி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்படியும் செய்தார் ராஜாஜி அவர்கள்.

ரமேஷ்

1944 ல் மகாத்மா காந்தி அவர்கள், ஜின்னாவின் வீட்டிற்கு அருகாமையிலேயே வசித்து வந்தார். ராஜாஜியின் “C.R(C.ராஜகோபாலாச்சாரி)Formula” ஏற்றுக்கொண்ட மகாத்மா காந்தி அவர்கள், ஜின்னா வீட்டிற்கு சென்று இத்திட்டத்தை ஜின்னாவிற்கு சமர்பித்தார். அதனைப் படித்த ஜின்னாவுக்கு பயங்கர கோபம் வந்ததுடன், அது எழுதப்பட்டிருந்த காகிதத்தை கிழித்துப்போட்டு.

”ராஜாஜி ஒரு சூழ்ச்சிக்காரன்” எனக்கு கூறி,” முழு வங்காளமும், முழு பஞ்சாபும் என்னுடைய பாகிஸ்தானில் இருக்கும்” எனக்கு கூறி மகாத்மா காந்தி அவர்களை திருப்பி அனுப்பி விட்டார்.
1945 மே மாதம் 8ம் தேதி, இரண்டாவது உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. மூன்று மாதங்களுக்குள், நம்மை ஆண்டு கொண்டிருந்த இங்கிலாந்து நாட்டில் பொது தேர்தல் வந்தது. இந்தியாவில் வறுமை எதிரியான வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலின் (Winston Churchill) தலைமையிலான conservation கட்சி தோல்வி அடைந்தது. வெற்றி பெற்ற தொழிலாளர் கட்சி (Labour party) தலைவர், கிலெமெண்ட் அட்லீ (clement Atlee) பிரதமராகிறார். E இவர் நல்ல உள்ளம் படைத்த இந்தியாவின் நண்பர். அவர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவுடன் இந்திய நாட்டிற்கு விடுதலை தருவதற்காக வேகமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தார். இதற்காகவே, லூயிஸ் மவுண்ட்பாட்டனை (Louis Mountbatten) இந்திய வைஸ்ராயாக (Viceroy) அமர்த்தினார். வைஸ்ராய் மவுண்ட்பாட்டனை 1947 ஆரம்பத்தில், ராஜாஜி அவர்கள் சந்தித்து, தன்னுடைய திட்டத்தை“C.R(C.ராஜகோபாலாச்சாரி)Formula” அவரிடத்தில் சமர்ப்பித்தார். அதனை ஏற்றுக் கொண்ட வைஸ்ராய் மவுண்ட்பாட்டன் , ஜின்னாவை பற்றி கவலைப்படாமல், இத்திட்டத்தை ‘மவுண்ட்பாட்டன் திட்டமாக’ மாற்றி(Mountbatten Formula) அதனை உடனடியாக அமல்படுத்தினார். ராஜாஜியின் சாமர்த்தியமான முயற்சியால் நம் நாட்டிற்கு, மேற்கு வங்காளமும் (கொல்கத்தா உட்பட), கிழக்கு பஞ்சாப்பும் (அமிர்தசரஸ், ஹரியானா உட்பட) கிடைத்தன.

அமைதியாக, எந்த ஆர்ப்பாட்டமும் இன்றி, தன்னுடைய கூர்மையான புத்திசாலித்தனத்தால், ராஜாஜி அவர்கள் நம் நாட்டிற்கு செய்த சேவை எல்லையற்றது.அவருடன் 1965-72 (அவர் மரணமடையும்) வரையில், நெருங்கி பணியாற்றக்கூடிய பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது.அந்த இனிய நாட்கள் என்றென்றும் என் நினைவில் இருக்கின்றன.

எச்.வி. ஹண்டே

ஓ. வி. அழகேசன்.

பிறப்பு:

செப்டம்பர் -6 1911 ஆம் ஆண்டு செங்கல்பட்டு அருகில் உள்ள ஒழலூர் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். இவரது குடும்பம் விவசாய தொழில் சார்ந்ததாகும்.

இந்திய சுதந்திர போராட்டத்தின் பங்கு :

இவர் சிறு வயது முதலே சுதந்திர போராட்டத்தில் ஆர்வம் கொண்டவராக இருந்துள்ளார். அதன் காரணமாக காந்தியடிகளின் கொள்கைகளை பின்பற்ற தொடங்கி உள்ளார். ஒரு கட்டத்தில் தன்னை முழுவதுமாக சுதந்திர போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்திக்கொண்டார்.மகாத்மா காந்தியின் தலைமையில் உப்பு சத்தியாகிரக போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ள 1930 ல் தன்னுடைய படிப்பை இடையில் நிறுத்தி விட்டு போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்.

- · ஒத்துழையாமை இயக்கம்
- · தனிநபர் சத்தியாகிரக இயக்கம்
- · வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

ஆகியவற்றில் கலந்துகொண்டு தன்னுடைய முழு ஈடுபாட்டினை வெளிப்படுத்தினார். அதன் காரணமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சிறை தண்டனை அனுபவித்தார்.

அரசியல் :

இந்தியன் நேஷனல் காங்கிரசில் தன்னை இணைத்து கொண்டார். அவர் செங்கல்பட்டு தொகுதியிலிருந்து 1952 முதல் 1957 வரை, 1962 முதல் 1967 வரை, 1971முதல் 1980 வரை,பாராளுமன்ற மற்றும் மக்களவை உறுப்பினராக பணியாற்றியுள்ளார்.மத்திய போக்குவரத்து மற்றும்இரயில்வே துறை துணை அமைச்சராகவும், மின்சாரம் மற்றும் நீர் பாசன துறை அமைச்சராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

தமிழ்நாடு மாநிலத்தின் வளர்ச்சியின் பங்கு :

* மெட்ராஸ் சுத்திகரிப்பு ஆலை
* கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையம்
* ஒருங்கிணைந்த கோச் தொழிற்சாலை.

ஆகியவைஅமைதலில் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளார்.2011 ஆம் ஆண்டு அவரது நூற்றாண்டு விழாவில் அவரது பங்களிப்புகள் அங்கீகரிகப்பட்டன.

எழுத்துபணி:

ஜவஹர்லால் நேருவின் Glimpses of world history -யை தமிழில் மொழி பெயர்த்துத்துள்ளார்.

ஜனவரி 3,1992 -ஆம் ஆண்டு 81 வயதில் அவர் மரணம் அடைந்தார்.

சத்தியமூர்த்தி

அஞ்சலை அம்மாள்

சுதந்திர போராட்ட வீராங்கனை அஞ்சலை அம்மாள் வீர வரலாறு

தென் இந்தியாவின் முதல் வீரமங்கை ஜான்சிராணி என காந்தியடிகளால் அழைக்கப்பட்டவர் கடலூர் அஞ்சலை அம்மாள் .மற்றும் தென் இந்தியாவின் முதல் சுதந்திர போராட்ட பெண் அஞ்சலை அம்மாள் அவர்களே ஆகும் . அவரின் வீர வரலாறு இனி காண்போம் .

அஞ்சலை அம்மாள் அவர்கள் கடலூர் மாவட்டம் , கடலூரில் உள்ள முது நகர் தற்போது அவ்வூர் கடலூர் ஓ .டி என்று அழைக்கப்படும் ஊரில் 1890 -ம் ஆண்டு ஜூன் முதல் நாள் பிறந்தார் . இவரின் பெற்றோர்க பெயர் முத்துமணி அம்மாக்கண்ணு . இவரின் கணவரின் பெயர் முருகையன். இவரின்சுதந்திர போராட்ட அரசியல் பொது வாழ்க்கை தனது 31-வது வயதில் ஆரம்பித்தார் .

1921-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் கடந்துகொண்ட தென் இந்தியாவின் முதல் பெண் என்ற பெருமையும் இவரையே சாரும் .

1857-ல் நடந்த சிப்பாய் கலகத்தில் விடுதலை வீரர்களை பலரை கொன்று குவிக்க காரணமாக இருந்த நீலன் சிலை சென்னையில் இருந்தது , அந்த சிலையை அங்கிருந்து அகற்றக்கோரி சோமயாஜுலு தலைமையில் ஆர்ப்பாட்டம் நடந்தது , அஞ்சலை அம்மாள் ஒன்பது வயதுடைய தன் மகளுடன் அம்மாகண்ணுடன் அப்போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டார் , அப்போது நீலன் சிலையை அஞ்சலை அம்மாள் உடைக்க முயலும்போது அவருக்கு உயரம் பத்தவில்லை , அஞ்சலை அம்மாள் உடனே தன் மகள் அம்மாக்கண்ணுவை தன் தோளில் ஏற்றி நிறுத்தி சுத்தியைக்கொடுத்து நீலன் சிலையை உடைத்தார் , இதனால் ஆங்கிலையே அரசாங்கம் இருவரையும் சிறையில் அடைத்தனர் , தன் ஒன்பது வயது மகளை தைரியமாக சிறையிலேயே வளர்த்தார் , ஆங்கிலேய அரசாங்கம் மன்னிப்பு கடிதம் கொடுத்துவிட்டால் விடுதலை செய்கிறோம் என்றது , ஆனால் அதனை அஞ்சலை அம்மாள் அதனை ஏற்கவில்லை தான் கர்ப்பமாக இருந்தபோதும் குழந்தை பெற்றுக்கொள்ள 15-நாள் பரோலில் வீட்டுக்கு வந்து பிள்ளையை பெற்றுக்கொண்ட பின்னர் மீண்டும் வேலூர் சிறைக்கு சென்றார் , அதை குழந்தை ஜெயிலில் இருக்கும்போது பிறந்த அக் குழந்தைக்கு ஜெயில் வீரன் என்று பெயர்வைத்தார் . அஞ்சலை அம்மாள் செயலை பார்த்து காந்தி அடிகள் பலமுறை சிறைச்சாலைக்கு சென்று அவரை பார்த்துள்ளார் .அம்மாக்கண்ணு பெயரை நீலாவதி என்று பெயரை மாற்றினார் காந்தியடிகள் , பின்னர் நீலாவதியை தன்னுடைய வார்தா ஆசிரமத்துக்கு அழைத்துச்சென்று வளர்த்தார் காந்தியடிகள் அவர்கள் .

1930-ம் ஆண்டு உப்பு சத்தியாகிரகத்தின் போதும் பலமாக காயம் அடைந்தார் . 1931-ம் ஆண்டு நடந்த அணைத்து இந்திய மகளிர் மாநாட்டுக்கு அஞ்சலை அம்மாள் தலைமை தாங்கினார் .

ஒருமுறை காந்தியடிகள் கடலூர் வரவேண்டி இருந்தது , அம்முறை காந்தியடிகள் அஞ்சலை அம்மாள் அவர்களை சந்திக்க ஆசை ஆனால் ஆங்கிலேய அரசாங்கம் அஞ்சலை அம்மாள் அவர்களிடம் தாங்கள் காந்தியடிகளை சந்திக்ககூடாது என்று உத்தரவு போட்டது .ஆனால் அஞ்சலை அம்மாள் முஸ்லீம் பெண்கள் அணியும் பர்தா உடை அணிந்துகொண்டு குதிரைவண்டியில் மாறுவேடத்தில் சென்று அண்ணல் காந்தியடிகளை சென்று சந்தித்தார் .

அஞ்சலை அம்மாளின் அச்செயலையும் வீரத்தையும் கண்டு மெய்சிலிர்த்து போனார் இப்படி ஒரு வீர பெண்ணா என்று !.

ஒரு குடும்பமே தான் , தன்கணவர் முருகையா , தன் மகள் நீலாவதி , மகன் ஜெயில் வீரன் மற்றும் தன் மருமகன் ஆகியோர் இந்திய சுதந்திரத்திக்காக போராடியது அது நம் அஞ்சலை அம்மாள் அவர்களின் குடும்பம் மட்டும்தான் என்பது சரித்திரம் .

இந்தியா விடுதலை சுதந்திரம் அடைந்தபிறகு மூன்று முறை தமிழ்நாடு கடலூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆனார் . இந்தியாவின் முதல் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இவரே ஆவார்

கடலூர் மாவட்டம் தீர்த்தம்பாளையம் என்னும் கிராமத்திற்கு குடிநீர் பிரச்னை இருந்தது நீண்டநாட்களாக , அதனை வீராணம் ஏரியில் இருந்து கால்வாய் வெட்டி தீர்த்தம்பாளையம் மக்களின் தாகம் தீர்த்தார் , அதனால் அந்த கால்வாய்க்கு அஞ்சலை அம்மாள் கால்வாய் என மக்கள் பெயர் சூட்டியுள்ளனர்.

இப்படி பல வீர செயலுக்கு சொந்தமான இந்த வீரமங்கை வீரமரணம் அடைந்தது 1961-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 21-ம் நாள்அடைந்தார் .

அவரின் சுதந்திர தாகம் எல்லாம் தீர்ந்தது அவர் வாழ்ந்த காலங்களிலே , ஆனால் நாட்டுக்காகவும் நாட்டுமக்களுக்காவும் உழைத்த அவரின் பேரப்பிள்ளைகள் தற்போது வறுமையில் உள்ளதாக தகவல் , நாட்டுக்காக தன் சொத்துக்களை எல்லாம் விற்றவருக்கு அவரின் குடும்பத்துக்கு தமிழக அரசு எந்த உதவியும் செய்யாமல் இருப்பதுதான் வியப்பாய் இருக்கிறது ?.

சுதந்திர போராட்ட வீரர்கள் தியாகி பென்ஷன் வாங்க அலைய விடுவது தற்போதைய உள்ள ஆட்சியாளரின் அவல நிலையை காட்டுகிறது .

தியாகி குடும்பம்
தியாகி பென்ஷன்களுக்கு
ஏங்கி இருப்பது
கண்களில்
கண்ணீர்துளிகள்தான்
வருகிறது .

நன்றி ,

இவன் ,
மு .ராஜராஜன்

நாடக வீரர் எஸ்.எஸ்.விஸ்வநாததாஸ்

பிறப்பு :16/06/1886(சிவகாசி)
இறப்பு: 31/12/1940(சென்னை)
வாழ்ந்தஇடம்: மதுரை.
மனைவி: சண்முகத்தாய்,
மகன்: முத்தையா தாஸ்.

சுவாமி சங்கரதாஸ் அவர்களிடம் கற்ற நாடகக் கலையை சுதந்திர வேட்கையை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த பயன்படுத்தினார் வீரத்தியாகி எஸ்.எஸ்.விஸ்வநாத தாஸ்.அவர் ராஜபார்ட் முதல் பெண் வேடம் வரை எந்த வேடத்திலும் நடிக்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தார்.
தலைசிறந்த நடிகனை தலைசிறந்த சுதந்திரப் போராளியாக மாற்றியது 1911ஆம் ஆண்டு தூத்துக்குடியில் நடைபெற்ற காந்தியுடனான சந்திப்பு.தூத்துக்குடியில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியில் விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் பாடிய பாடல் மகாத்மா காந்தியை வெகுவாக கவர்ந்தது. காந்தியடிகள் விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களை மேடை ஏறி அவர் நடிப்பை பற்றியும் பாடல் பற்றியும் குரல் வளம் பற்றியும் புகழ்ந்து பேசி விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களை பெருமைப்படுத்தினார்.மேலும் காந்தியடிகளின் அழைப்பின் பெயரால் விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் தன்னை காங்கிரஸ் கட்சியில் இணைத்துக் கொண்டார்.

நாடக வீரர் எஸ்.எஸ்.விஸ்வநாததாஸ்

கட்சியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட உடனே காந்தியடிகளின் கொள்கைகளை பின்பற்றத் தொடங்கினார். அதிலிருந்து அவர் கதர் ஆடைகளை மட்டுமே உடுத்தினார். நாடகங்களிலும் கூட கதர் ஆடைகளால் செய்யப்பட்ட ஆடைகளையே உடுத்தினார் விஸ்வநாத தாஸ்.

அவர் நடித்த நாடகங்களில் முருகன்,கோவலன்,அரிச்சந்திரன் ஆகிய வேடங்கள் அவரின் தனிச்சிறப்பு பெற்ற கதாபாத்திரங்களாக அமைந்தது. தன்னை விடுதலைக்காக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட தியாகி விஸ்வநாத தாஸ் தனது நாடகங்களிலும் விடுதலை வேட்கையை புகுத்தத் தொடங்கினார். மேடைகளில் அவர் பேசிய பேச்சிலும்,அவர் நடித்த நடிப்பிலும்,அவர் பாடிய பாட்டிலும் சுதந்திரம் பற்றியும் வெள்ளையர்கள் செய்யும் அநியாயங்களை பற்றியும் பரப்ப தொடங்கினார். அதிலிருந்து விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் ஆங்கிலேயரின் கண்காணிப்புக்கு உள்ளானார்.

பின்னர் விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் எங்கெல்லாம் நாடகம் போடுகிறாரோ அங்கெல்லாம் ஆங்கிலேயர்களும் அவர்களின் படைகளும் அதிகாரிகளும் தயாராக இருப்பது வழக்கமாயிற்று.

விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் நாடகம் நடித்து அதிலே வெள்ளையர்களை பற்றி பேசி விடுதலை உணர்வை தூண்டிய பிறகு வெள்ளையர்களால் சிறைபிடிக்கப்படுவார். பின்னர் தண்டனை காலம் முடிந்து வெளியே வந்தவுடன் அதே நாடகத்தை மேடையேற்றுவார். இவ்வாறு 1911 இல் இருந்து 1940க்குள் 29 முறை சிறைவாசம் சென்று இருக்கிறார் வீரத் தியாகி எஸ்.எஸ். விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள்.

புராண நாடகங்களிலும் இவர் புரட்சிகரமான விடுதலை வசனங்களை பேசினார். சிவன் வேடமிட்டாலும் விடுதலை பற்றி பேசுவார்,முருகன் வேடமிட்டாலும் விடுதலைப் பற்றியே பேசுவார்.

நாடக வீரன் எஸ்.எஸ்.விஸ்வநாததாஸ்

அடிக்கடி சிறைவாசம் செல்லும் தியாகி விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களுக்கு நம் கப்பலோட்டிய தமிழன் என்று போற்றப்படும் வ.உ.சிதம்பரனார் அவர்களே வழக்கறிஞராக இருந்து வாதாடியிருக்கிறார்.

ஒரு முறை நாடக ஏற்பாடெல்லாம் செய்த பிறகு அவரை நாடகம் நடத்த விடாமல் தடுத்த ஆங்கிலேயர்களை தெய்வத்திரு பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களின் உதவியுடன் வெள்ளையர்களை அடக்கி அந்த நாடகத்தை நிகழ்த்தி முடித்த பிறகு அடுத்த நாள் விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் காவல்துறையிடம் சரணடைந்தார்.

1938 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ சுபாஷ் பாபு வாலிபர் சங்கம் ஆங்கிலேயர்களின் அடக்குமுறைகளை எதிர்த்து வீரமுடன் செயல்பட்டுள்ளனர் அந்த சங்கத்திற்கு தலைமை ஏற்றுள்ளார் வீர தியாகி எஸ்.எஸ்.விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள்.

மேடை நாடகங்களில் தலைசிறந்த கலைஞராக விளங்கினாலும் அதில் வரும் வருமானங்களை அவர் நாட்டுக்காகவே செலவு செய்தார். அதன் விளைவு அவரையும் அவர் குடும்பத்தையும் பஞ்சத்தில் ஆழ்த்தியது. தான் இருந்த வீடுகூட ஏலத்தில் மூழ்கும் அளவிற்கு பஞ்சத்திற்கு தள்ளப்பட்டார். எனினும் அவர் சுதந்திரப் போராட்டமும் நாடகமும் ஓயவே இல்லை.

1940 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31ம் நாள் சென்னையில் உள்ள சால்ட் கோட்டர்ஸ் என்னும் இடத்தில் தியாகி விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் ஒரு நாடகம் நிகழ்த்தினார்.அதிலும் அவர் சுதந்திர வேட்கையை புரட்சிகரமாக பரப்பினார். அதுவே அவரின் கடைசி மேடையாகவும் அமைந்தது. முருகன் வேடமிட்டு நடித்து முடித்த அவர் தன் வாழ்வையும் முடித்துக் கொண்டார். ஆம் அவர் நடித்துக் கொண்டிருந்த மேடையிலேயே இறந்து விட்டார். இப்படிப்பட்ட ஒரு சுதந்திர போராளியை நம்மில் எத்தனை பேருக்கு தெரியும்? இனியாவது இதுபோன்று போற்றப்படாத தியாகிகளை, சுதந்திரப்போராளிகளை போற்றுவோம்.... வணங்குவோம்...

ராகுல் பாண்டி -230645

இந்திய நாட்டின்
முதல் இளம் போராளி

குதிராம் போஸ்

இளங்கோவன்

நாட்டின் விடுதலைக்காக சிரிப்புடன் உயிரை தியாகம் செய்த இளம் வீரர் குதிராம் போஸ்..!

குதிராம் போஸ் அவரது குழந்தை பருவத்தில் இருக்கும் போதே பெற்றோர் இருவரும் உயிரிழந்து விட்டனர். பெற்றோர் மறைவுக்கு பின் குதிராம் போஸ் அவரது சகோதரி அரவணைப்பில் வளர்ந்தார்.

முகம் முழுக்க சிரிப்புடன் மரண வாயிலுக்கு சென்ற பல வரலாற்று கதாநாயகர்களை நாம் அறிவோம். இது போன்ற நாயகர்களில் இளம் போராளி தான் 18 வயதான குதிராம் போஸ்.
வங்காள பிரிவினைக்கு பின் எழுச்சிப் பெற்ற பல்வேறு புரட்சியாளர்களில் இளம் வயதில் புரட்சியாளராக அறியப்படும் பெயர் தான் இது.
திரிலோகநாத் மற்றும் லட்சுமிபிரியதேவி தம்பதிக்கு ஒரே மகன் குதிராம் போஸ். இவருக்கு முன் திரிலோகநாத் மற்றும் லட்சுமிபிரியதேவி தம்பதிக்கு இரண்டு மகன்கள் பிறந்து உயிரிழந்து விட்டனர்.
இதைத் தொடர்ந்து இந்த தம்பதிக்கு மூன்று பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. அதன் பின் பிறந்தவர் தான் குதிராம் போஸ். குதிராம் போஸ் உயிரை காப்பாற்ற அவரின் தாயார் லட்சுமிபிரியதேவி சிறப்பு பூஜைகளை நடத்தினார்.

எனினும், குதிராம் போஸ் அவரது குழந்தை பருவத்தில் இருக்கும் போதே பெற்றோர் இருவரும் உயிரிழந்து விட்டனர்.
பெற்றோர் மறைவுக்கு பின் குதிராம் போஸ் அவரது சகோதரி அரவணைப்பில் வளர்ந்தார். சிறு வயது முதலே வங்கத்தில் சிறந்து விளங்கிய புரட்சி அமைப்பின் செயல்களால் ஈர்க்கப்பட்டார்.
அருபிந்தோ கோஷ் மற்றும் சகோதரி நிவேதிதா ஆகியோரின் பேச்சுக்களால் ஈர்க்கப்பட்டார் குதிராம் போஸ்.
இதை அடுத்து பிரிடிஷ் அரசை விரட்டி அடிக்க தானும் ஏதேனும் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் குதிராம் போஸ் அனுஷீலன் சமிதி எனும் அமைப்பில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார்.

புரட்சியாளர்கள் திட்டம்:
கொல்கத்தா மாஜிஸ்திரேட் டௌக்லஸ் கிங்ஸ்போர்டு இந்திய சுதந்திர போராட்ட வீரர்களுக்கு எதிரானவர் ஆவார். தேசிய இயக்கங்களில் பங்கு பெறும் சிறுவர்களுக்கும் மிக கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன.

புரட்சியாளர்கள் திட்டம்:
கொல்கத்தா மாஜிஸ்திரேட் டௌக்லஸ் கிங்ஸ்போர்டு இந்திய சுதந்திர போராட்ட வீரர்களுக்கு எதிரானவர் ஆவார். தேசிய இயக்கங்களில் பங்கு பெறும் சிறுவர்களுக்கும் மிக கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக டௌக்லஸ் கிங்ஸ்போர்டை கொன்று குவிக்க புரட்சியாளர்கள் திட்டமிட்டனர்.
இது பற்றி தகவல் கிடைத்ததை அடுத்து கிங்ஸ்போர்டு முசாபர்பூருக்கு மாற்றப்பட்டார். எனினும், குதிராம் போஸ் மற்றும் அவரின் நண்பர் பிரஃபுல்லா சக்கி கிங்ஸ்போர்டு தப்பிக்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்தனர்.
அதன் படி ஏப்ரல் 30, 1908 அன்று குதிராம் போஸ் மற்றும் சக்கி முசாபர்பூரில் உள்ள ஐரோப்பிய கிளப் ஒன்றின் வாயிலில் மறைந்து படி தாக்குதலுக்கு தயார் நிலையில் காத்துக் கொண்டு இருந்தனர்.
கிங்ஸ்போர்டு மற்றும் அவரின் மனைவி அன்று மாலை பொழுதை அவர்களின் நண்பர்களோடு கழித்தனர். இரவு 8 மணி அளவில் இரண்டு வண்டிகள் கதவை கடக்க முயன்றது.

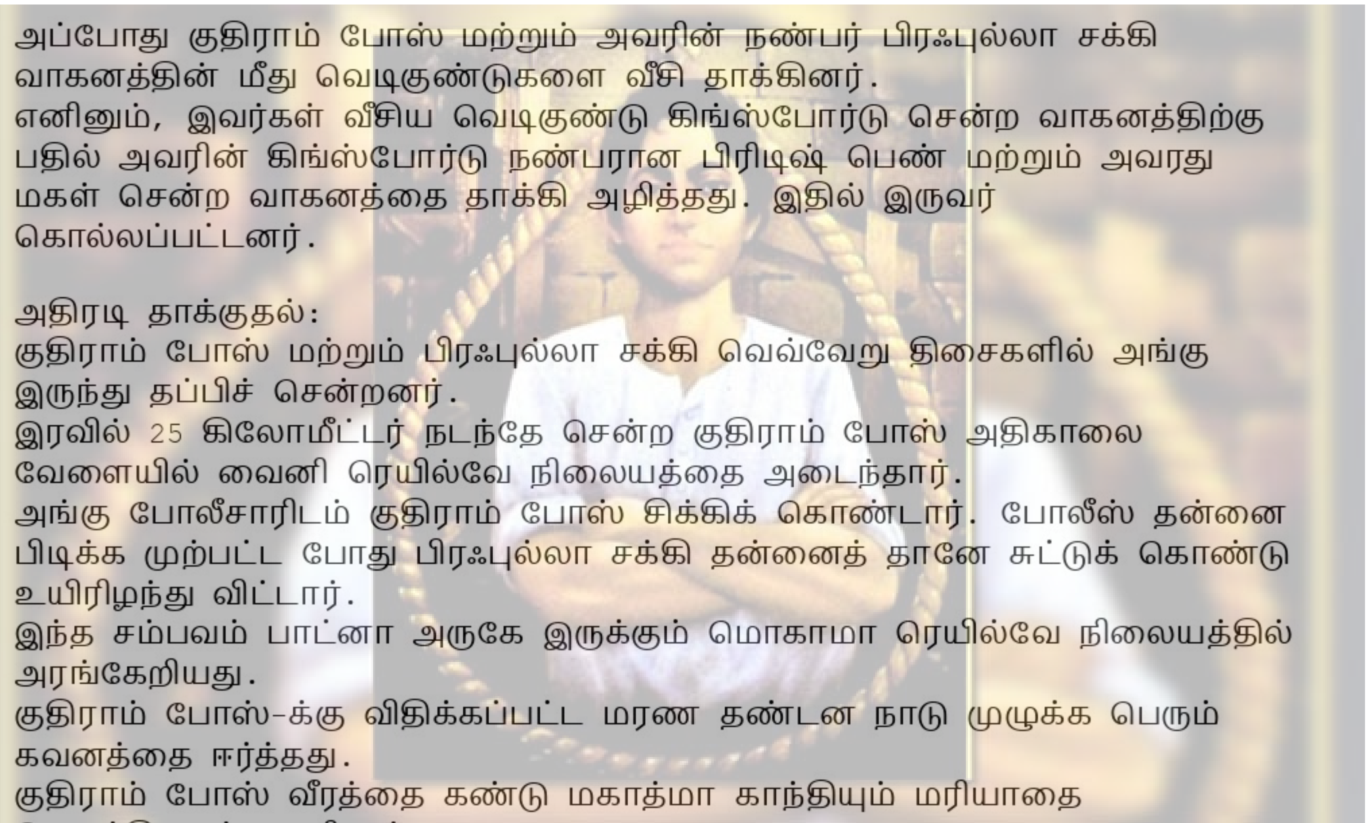

அப்போது குதிராம் போஸ் மற்றும் அவரின் நண்பர் பிரஃபுல்லா சக்கி வாகனத்தின் மீது வெடிகுண்டுகளை வீசி தாக்கினர்.
எனினும், இவர்கள் வீசிய வெடிகுண்டு கிங்ஸ்போர்டு சென்ற வாகனத்திற்கு பதில் அவரின் கிங்ஸ்போர்டு நண்பரான பிரிடிஷ் பெண் மற்றும் அவரது மகள் சென்ற வாகனத்தை தாக்கி அழித்தது. இதில் இருவர் கொல்லப்பட்டனர்.

அதிரடி தாக்குதல்:
குதிராம் போஸ் மற்றும் பிரஃபுல்லா சக்கி வெவ்வேறு திசைகளில் அங்கு இருந்து தப்பிச் சென்றனர்.
இரவில் 25 கிலோமீட்டர் நடந்தே சென்ற குதிராம் போஸ் அதிகாலை வேளையில் வைனி ரெயில்வே நிலையத்தை அடைந்தார்.
அங்கு போலீசாரிடம் குதிராம் போஸ் சிக்கிக் கொண்டார். போலீஸ் தன்னை பிடிக்க முற்பட்ட போது பிரஃபுல்லா சக்கி தன்னைத் தானே சுட்டுக் கொண்டு உயிரிழந்து விட்டார்.
இந்த சம்பவம் பாட்னா அருகே இருக்கும் மொகாமா ரெயில்வே நிலையத்தில் அரங்கேறியது.
குதிராம் போஸ்-க்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டன நாடு முழுக்க பெரும் கவனத்தை ஈர்த்தது.
குதிராம் போஸ் வீரத்தை கண்டு மகாத்மா காந்தியும் மரியாதை செலுத்தினார். எனினும்,
அவரின் வன்முறை குணத்திற்கு மகாத்மா காந்தி கண்டனம் தெரிவித்தார். எனினும்,
குதிராம் போஸ் நடவடிக்கைக்கு திலக் வெளிப்படையாகவே ஆதரவு தெரிவித்தார்.
இளம் வயது என்ற போதிலும், இவருக்கான மரண தண்டனையில் எந்த வித மாற்றமும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. குதிராம் போஸ்-க்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

மரண தண்டனை:

தனக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட போதிலும், குதிராம் போஸ் சிரித்தார். கைதான நிலையில், முசாபர்புர் சிறைக்கு கொண்டு சென்ற போது, குதிராம் போஸ்-ஐ காண ஏராளமானோர் கூடி இருந்தனர்.
ஆகஸ்ட் 11, 1908 ஆம் ஆண்டு குதிராம் போஸ்-க்கு தூக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இன்று சமஷ்திபூரில் உள்ள வைனி ரெயில் நிலையம், குதிராம் போஸ் புசா ஸ்டேஷன் என்றும், முசாபர்புர் சிறை குதிராம் போஸ் நினைவு சிறைச்சாலை என பெயர் மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது.

ச. விஜயராகவாச்சாரியார்

1852 ஆம் ஆண்டு ஜுன் மாதம் 18 ஆம் தேதி அன்று மதராஸ் மாகாணத்தில் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் பொன்விளைந்தகளத்தூரில் பிறந்தவர் விஜயராகவாச்சாரியார். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பிறந்திருந்தாலும் 1882 ஆம் ஆண்டு சேலம் மத மோதல்களில் குற்றவாளிகளை கண்டறிந்து அவருக்கு உரிய தண்டனை வழங்கிய பெருமை இவருக்கு இருந்ததால் இவர் “சேலம்.ச.விஜயராகவாச்சாரியார்” என்று அழைக்கப்பட்டார். இவரது தந்தை சடகோபாச்சாரியார் கோவில் புரோகிதராக பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். தந்தை புரோகிதராக இருந்த காரணத்தால் சிறுவயதிலேயே இவர் வேத பாடசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டு வேத முறையில் பள்ளிக்கல்வியை பயின்றார். பிறகு பச்சையப்பன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தனது உயர்நிலைப் படிப்பை படித்தார். பள்ளி இறுதி ஆண்டின் இறுதி தேர்வில் மெட்ராஸ் மாகாண அளவில் இரண்டாவது இடத்தை பிடித்தார். பள்ளியில் அதிக மதிப்பெண் பெற்றதால் சென்னை பிரெசிடென்சி கல்லூரியில் அவருக்கு பட்ட படிப்பு படிக்க இடம் கிடைத்தது. 1875 ஆம் ஆண்டு அவர் பட்டப்படிப்பை முடித்தார். அதே ஆண்டு அக்கல்லூரியிலேயே அவர் விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்படுகிறார். மூன்று ஆண்டுக்கு பிறகு அவர் மங்களூரு அரசு கல்லூரிக்கு பணி மாற்றம் செய்யப்படுகிறார். அங்கு சிறிது காலம் பணி செய்துவிட்டு அவர் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு சேலம் பெருநகராட்சி கல்லூரியில் கணிதம் மற்றும் ஆங்கில விரிவுரையாளராக பணியாற்றினார்.

சேலம் கல்லூரியில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த போது விஜயராகவாச்சாரியாருக்கு சட்டப்படிப்பு மேல் ஆர்வம் வந்தது. எனவே 1881 ஆம் ஆண்டு எந்த கல்லூரியிலும் சேராமல் தனியாக சட்டப்படிப்பு பயில்வதற்கு விண்ணப்பிக்கிறார். பின்பு தனது சட்டப்படிப்பினை முடித்துவிட்டு அதே ஆண்டு வழக்கறிஞராகவும் பார் சங்க தலைவராகவும் ஆகிறார். அதே காலத்தில் அவர் சேலம் பெருநகர குழு உறுப்பினராகிறார்.

ச விஜயராகவாச்சாரியார்

1882 ஆம் ஆண்டில் சேலம் செவ்வாப்பேட்டை பகுதியில் இந்து கோவில் ஊர்வலம் செல்லும் வழித்தடத்தில் மசூதி கட்டுவதற்கு முயற்சி நடந்த காரணத்தால் இந்துக்கள் இஸ்லாமியர்களுக்கு இடையே அங்கு மதக் கலவரம் வெடித்தது. இதில் மசூதியை இடிப்பதற்கு காரணமாக இருந்ததற்காக விஜயராகவாச்சாரியார் கைது செய்யப்பட்டார். மேலும் அவருக்கு பத்து ஆண்டுகள் சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டது மற்றும் அவரது பெருநகர குழு உறுப்பினர் பதவி பறிக்கப்பட்டது. பின்பு மேல் முறையீடின் பொழுது நீண்ட போராட்டத்திற்கு பிறகு தான் குற்றமற்றவர் என்பதை நிரூபித்தார். மேலும் கலவரத்தில் தண்டனை பெற்று அந்தமான் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட மற்ற குற்றவாளிகளும் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று ரிப்பன் பிரபுவிடம் வெற்றிகரமாக மன்றாடினார்.

அவரது பெருநகர குழு உறுப்பினர் பதவி பறிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து வாதிடுகிறார். அந்த வாதத்தின் தீர்ப்பில் அவரை நீக்கியது தவறு என்றும் இந்தியாவின் மாநில செயலாளர் அவருக்கு பெயரளவு சேதம் ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக ரூ100 அவருக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் வெற்றிகரமாக வாதாடி உண்மையான குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை வாங்கி கொடுத்தார் விஜயராகவாச்சாரியார். இதற்கு பிறகு தான் விஜயராகவாச்சாரியாரின் முகம் மிகப்பெரிய அளவில் இந்தியா முழுவதும் தெரியத் தொடங்கியது. சேலம் கலவரத்திற்கு பிறகு அவர் "தென்னிந்திய சிங்கம் " என்றும் "சேலம் நாயகன் " என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

1885 ஆம் ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி துவக்க விழாவிற்கு சிறப்பு விருந்தினராக விஜயராகவாச்சாரியார் அழைக்கப்பட்டார். அங்கு அவர் காங்கிரஸ் கட்சியின் நிறுவனர் ஏ ஓ ஹியூம் அவர்களின் நெருங்கிய நண்பராகிறார். "காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு அரசியல் கட்சியாக மட்டுமல்லாமல் ஒரு மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூகநீதி பாதையில் பயணிக்க வேண்டும் " என்றும் வலியுறுத்தினார். பின்பு 1887 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசியலமைப்பு சட்டம் வகுக்கும் குழுவில் விஜயராகவாச்சாரியார் இடம்பெற்றார். அவரது அறிவுரை மற்றும் தலைமை பண்பு ஆதிகால காங்கிரஸ் கட்சியினரால் மிகப்பெரிய அளவில் போற்றப்பட்டது. 1899 ஆம் ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் பிரச்சார குழுவில் விஜயராகவாச்சாரியார் இடம்பெற்றார். இவர், லாலா லஜபதி ராய் , தாதாபாய் நவ்ரோஜி, பால கங்காதர திலகர், கோபால கிருஷ்ண கோகலே, மோதிலால் நேரு, ராஜாஜி ஆகியோருடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தார்.

காந்தியின் காங்கிரஸ் வருகைக்கு பிறகு காந்தியின் அகிம்சை கொள்கையில் விஜயராகவாச்சாரியாருக்கு உடன்பாடு இல்லை. எனவே அவர் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து விலகி இருந்தார்.இருப்பினும் பின்னாட்களில் அவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் பணியாற்றத்தொடங்கினார். 1913 ஆம் ஆண்டில் ஏகாதிபத்திய சட்டசபையில் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 1916 ஆம் ஆண்டு வரை அங்கு பணியாற்றினார். அதே காலகட்டத்தில் சமூகநீதி, சமுதாய சீர்திருத்தங்களில் விஜயராகவாச்சாரியாரின் பங்கு மிக அதிகம். குழந்தை திருமணம், பெண்களுக்கு சொத்துரிமை ஆகியவைக்காக வாதாடினார். மேலும் ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக குரல் கொடுத்ததில் அவருடைய பங்கு மிக அதிகம். மேலும் தீண்டாமை கொடுமைக்கு எதிராக சுவாமி சாரதானந்தாவின் நல்லாசியுடன் செயல்பட்டார்.

1920 ஆம் ஆண்டு நாக்பூரில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சிக்கு தலைமை ஏற்கும் பொறுப்பு இவருக்கு கிடைத்தது. அப்போது அவர் அரசியல் வாழ்க்கை உச்சகட்டம் தொட்டது. காந்திஜியின் பூர்ண ஸ்வராஜ் அகிம்சை வழி ஒத்துழையாமையின் மூலம் வாதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சித்தரஞ்சன் தாஸ், மோதிலால் நேரு ஆகியோரால் வரையறுக்கப்பட்ட கவுன்சில் நுழைவு திட்டத்தை எதிர்த்து தனது சிறந்த வாதத்திறமையால் வார்த்தை போரிட்டார்.

1929 ஆம் ஆண்டு 'சைமன் கமிஷன்' எதிர்ப்பு போராட்டத்தை முன் நின்று நடத்தினார் விஜயராகவாச்சாரியார். லீக் ஆப் நேஷன்ஸ் அமைப்பு இந்த விவகாரத்தில் தலையிட்டு அல்லது பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாகவோ சைமன் கமிஷனை இந்தியாவை விட்டு வெளியே அனுப்பி வைக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்தார் விஜயராகவாச்சாரியார். மேலும் லீக் ஆப் நேஷன்ஸ் அமைப்பை மனிதநேயம் கொண்ட ஒரு அமைப்பாகவும் அவர் கருதினார்.

1931 ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிரா மாநிலம் அகோலா நகரத்தில் நடைபெற்ற இந்து மகா சபாவின் அனைத்து கூட்டங்களுக்கும் தலைமை தாங்கினார் விஜயராகவாச்சாரியார். அதே காலகட்டத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து இந்தியா முழுவதும் செயலற்ற எதிர்ப்பு (passive resistance) போராட்டம் நடந்தது. சென்னையில் நடந்த பேரணிக்கு மகாத்மா காந்தி தலைமை தாங்கினார். அதற்கு துணைத்தலைவர்களாக இருவர் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஒருவர் 'தி இந்து' பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர் கஸ்தூரிரங்கன் மற்றொருவர் விஜயராகவாச்சாரியார்.

இங்கிலாந்தின் தீண்டாமை ஒழிப்பு குழு (anti untouchability league) , காங்கிரஸ் பிரச்சார இயக்கத்திற்கு (congress propaganda organization) தனது நிதி பங்களிப்பினை விஜயராகவாச்சாரியார் அளித்தார். அவரின் வாழ்க்கை ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பாக இருந்தபோதும் ரிப்பன் பிரபு, கர்சன் பிரபு, பெண்டலாண்ட் பிரபு மற்றும் சில பிரிட்டிஷ் ஆளுநர்களுடனும் மிக நெருங்கிய நட்புக்கரம் பாராட்டினார்.

1937 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் மெட்ராஸ் மாகாண முதலமைச்சராக ராஜாஜி பொறுப்பேற்றார். அவ்வமைச்சரவையில் விஜயராகவாச்சாரியாருக்கு எந்த பொறுப்பும் வழங்கப்படாத போதும், மெட்ராஸ் பத்திரிக்கைகளுக்கு தனது வழக்கமான பங்களிப்புகள் மூலம் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்களுக்கு அவ்வப்போது ஆலோசனை வழங்குவதில் பெருமிதம் கொண்டார்.

வயது மூப்பின் காரணமாக 1944 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 19 ஆம் தேதியன்று தனது 92ஆவது அகவையில் காலமானார். அவரது மறைவிற்கு பிறகு, அவரது மதிப்புமிக்க நூல்கள் மற்றும் கோப்புகள் சேலம் நினைவு நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்றும் சேலம் விரிவுரை மண்டபம் ஒன்று சிறப்பாக அதற்கு அவரது பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. இந்திய நாடாளுமன்ற வளாக சுவர்களில் அவரது படம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1998 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கத்தால் இவருக்கு தபால்தலை வெளியிடப்பட்டது.

பிரசன்னா

மன்னர் அழகுமுத்துக்கோன்

இந்தியாவின் முதல் விடுதலைப் போர் 1857 என்று அறியப்படுகிறது ஆனால் இதற்கு முன்பே இந்தியாவின் பல இடங்களில் விடுதலைப் போர் நடந்துள்ளது இதில் மன்னர் அழகுமுத்துக்கோன் முதன்மையானவர் என்று அறியப்படுகிறது 1759 அழகு முத்துக்கோன் நடத்திய போர் தான் வெள்ளையர் அரசை எதிர்த்து போரிட்ட முதல் விடுதலைப் போர் என்று அறியப்படுகிறது.இவர் பிறந்த வருடம் 1710 பிறந்த இடம் தூத்துக்குடி காட்டாங்குளம். கிழக்கு இந்திய கம்யூனிக்கு எதிராக போர் செய்த முதல் தமிழ் வீரர் ஆவார்

இவர் முதல் முதலாக ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்தவரும் பாளையத்துக்காரர்களை ஆங்கிலேயருக்கு கப்பம் கட்டுவதை தடுக்கவும் செய்தவர் என்று அறியப்படுகிறது இதனால் கோபமுற்ற ஆங்கிலேயர் அரசு மருதநாயகம் பிள்ளை அனுப்பி மருதநாயகம் பிள்ளைக்கும் அழகு முத்து கோனுக்கும் பெத்தநாயக்கனூர் கோட்டையில் பல மணி நேரம் போர் செய்ததாக கூறப்படுகிறது இப்போரில் அழகுமுத்துக்கோன் கால்களில் சுடப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது இறுதியில் அழகு முத்துக்கோனும் அவருடைய ஆறு தளபதிகளும் மற்றும் அவர்களுடைய 248 வீரர்களும் இரும்பு சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்டு நடுக்காட்டூர் என்ற இடத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள் அங்கு பீரங்கி முன் நிறுத்தி வரி செலுத்துமாறு அவர்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் மேலும் மன்னிப்பு கேட்டால் உயிர் காக்கப்படும் என்று சொல்லியும் மன்னிப்பு கேட்க மறுத்துவிட்டார் அவருடைய 248 வீரர்களின் வலது கை வெட்டி சாய்க்கப்படுகிறது மேலும் வீரர் அழகு முத்துகோன் அவர்களும் ஆறு தளபதிகளும் மார்பில் பீரங்கியால் சுட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.விடுதலைக்காக பாடுபட்ட வீரர்களில் முதல் தமிழ் வீரராக இவர் அறியப்படுகிறார். இந்த மகாவீரரின் ஞாபகார்த்தமாக தூத்துக்குடி காட்டாங்குளத்தில் வீரர் அழகு முத்துக்கோன் பெயரில் மணிமண்டபம் எழுப்பப்பட்டுள்ளது தற்பொழுதும் ஜூலை மாதம் அரசு சார்பாக மரியாதை செலுத்தப்படும் நிகழ்ச்சி ஒவ்வொரு விழாவாக கொண்டாடப்படுகிறது.

முனுசாமி

சுதந்திர போராட்டத்தில் தமிழகத்தின் பங்கு

மோகன்ராம்

என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்
என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்?
என்கிற மகாகவி பாரதியின் உணர்ச்சி மிகு
கவிதை சுதந்திரத்தைப் பற்றி நமக்கு உணர்த்தியது.

மனித நாகரீகம் தோன்றிய காலத்தில் இருந்து இன்று வரையிலும், பொன், பொருள், நிலம் எனத் தொடங்கி ஒருவர் மற்றொருவரை அடிமையாக்கும் நிலையில் தான் பொன், பொருள் ஆசையில் வணிக நோக்கத்தோடு இந்த மண்ணில் கால் பதித்த ஆங்கிலேயர்கள் மண்ணை மட்டுமின்றி மனிதர்களையும் அடிமையாக்கியதும், அதிலிருந்து விடுதலைப் பெற்றதும் தான் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம்.

இந்திய சுதந்திர போராட்டம் குறித்த ஆவணப் பகுதிகளில் வட பகுதிகளில் நடந்த போராட்டங்களும், சிறைக் கொடுமைகளும் முறையாக பதிவிடப்பட்டது. ஆனால் தென் பகுதியில் நடந்த சில முக்கியமான போராட்டங்களும் அதில் கலந்துக் கொண்டவர்களின் செய்திகளும் சரியாக இடம் பெறவில்லை.

தமிழ்நாட்டின் தென்பகுதியான வறட்சி மிகுந்த இராமநாதபுர மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி திருவாடானை - அதன் நிலை இப்போதும் அப்படி தான் வானம் பார்த்த பூமியாக உள்ளது. மக்களிடம் கடின உழைப்பு இருந்தாலும், செழிப்பான தன்மை இல்லை என்றாலும் சுதந்திரப் போராட்ட களத்தில் இந்த மக்களுக்கு பெரும் பங்கு உண்டு.

இயக்கத்தின் முதல் வித்து. மும்பையில் ஆகஸ்டு 8, 1942-இல் தான் காந்தியடிகள் வெள்ளையனே வெளியேறு என முழக்கமிட்டார். மறுநாள் ஆகஸ்டு 9 - காந்தி, நேரு உள்ளிட்ட பல முக்கிய தேசிய தலைவர்கள் சிறையிலிடப்பட்டனர். அதனால் இந்தியா முழுவதும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது.

அதன் தொடர்ச்சியாகவே தமிழ்நாட்டிலும் நடந்த போராட்டத்தில் தேவக்கோட்டை பகுதியில் கைது செய்யப்பட்டு திருவாடானை சிறையில் அடைக்கப்பட்ட அண்ணாமலை செட்டியாரை மீட்டெடுக்க பொதுமக்கள் ஒன்று திரண்டு திருவாடானை சிறைச்சாலையை அடித்து உடைத்து தகர்த்தனர்.

அண்ணாமலை செட்டியார் உள்ளிட்ட ஏனைய சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களையும் விடுவித்தது மட்டுமின்றி அங்கிருந்த அரசின் கருவூல பெட்டகத்தை உடைத்து அதிலிருந்து பணத்தை எடுத்து அதை பொதுமக்களுக்கு வாரி வழங்கினார்கள்.

இதனை தடுத்த ஆங்கிலேய காவலர்களை சுட்டு வீழ்த்தினார்கள். மேற்கண்ட செயல்களால் ஆவேசமான ஆங்கிலேய காவலர்கள் திருவாடானை மற்றும் அதனை சுற்றியுள்ள கிராமத்தின் வீடுகளுக்குள் புகுந்து ஆண் பெண் என அனைவரையும் சிறைப்படுத்தினர். வீட்டில் குழந்தைகள் அநாதைப்போல் ஆக்கப்பட்டு பெரும் துன்பத்து ஆளாக்கப்பட்டனர்.

சிறையில் அடி உதைகளையும் பல்வேறு கொடுமைகளை தாண்டி பெண்களுக்கு மொட்டையடித்து அவமானப்படுத்தப்பட்டனர்.

கொடுமையின் உச்சம் அதிகமானதால், இதை பார்த்து சகித்துக் கொள்ள முடியாத சிறையின் தலைமை காவலர் இராமசாமி பிள்ளை ஆங்கில காவலர்களுக்கு எதிராக போராடினார். வெளி உலகுக்கு சிறை கொடுமைகளை வெட்டவெளிச்சமாக்கினர்.

சுதந்திப் போராட்டம் தொடர்ந்து வெவ்வேறு வடிவகங்களில் நடைபெற்று கொண்டிருந்த நிலையில் தலைமை காவலர் இராமசாமி பிள்ளையும் கலந்து கொண்டு ஆங்கில அரசுக்கு எதிராக முழக்கமிட்டார். போராட்டங்களுக்கு தலைமையேற்கவும் செய்தார்.

ஆங்கிலேய அரசு இராமசாமி பிள்ளைக்கு எச்சரிக்கை செய்து மீண்டும் பணியில் வந்து சேருமாறு அறிவுறுத்தியது. ஆனால் இராமசாமி என்கிற அந்த மனிதர் என் உயிர் போனாலும் இனி யாருக்குத் அடிமையாக இருக்க மாட்டேன் என்று கூறி போராட்டங்களை தீவிரப்படுத்தியதால் அவரை கைது செய்யவும் அல்லது சுட்டு கொல்லவும் ஆங்கிலேய அரசு உத்தரவிட்டது.

தலைமறைவான இராமசாமியை காவல்துறைக்கு ஒப்படைக்க வேண்டி அவரது குடும்பத்து பெண்களை கைது செய்து ஆடைகளை அவிழ்த்து அவமானப்படுத்தியதால் அவரது மனைவி இறந்து போகிறார். அதனால் மனமுடைந்த இராமசாமி பிள்ளை புதுக்கோட்டை நீதிமன்றத்தில் சரணடைந்து சிறை செல்கிறார்.

இப்படி விடுதலை போராட்டத்தில் இவரைப் போன்றவர்கள் கலந்துக் கொண்ட போது தங்களுக்கு அடுத்து ஆள வரும் அரசு ஏதும் உதவி செய்யும் என்று எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள்.

இந்த நாட்டின் விடுதலை மக்களின் நலன் என்ற மனநிலையில் தங்களை விடுதலைப் போரில் இணைத்துக் கொண்டது அவர்களின் வீர உணர்வுக்கு சான்றாகவே இருக்கும்.

"பெற்ற சுதந்திரத்தை பேணி காப்போம்
நாமும் இயன்றதை செய்வோம்"

– V. மோகன்ராம்
230611

வீரத்தமிழன் ஜெய் ஹிந்த் செண்பகராமன் பிள்ளை

செண்பகராமன் என்று அழைக்கப்படும் செண்பகராமன் பிள்ளை (செப்டம்பர் 15, 1891 – மே 26, 1934) தமிழகத்தைச் சார்ந்த இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற போராளி ஆவார். இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக படை திரட்டி போர் புரிந்தவர். இட்லர், கெயிசர் ஆகியோருடன் நெருங்கிய நட்பு கொண்டவர்.இந்தியாவிற்கு வெளியே இருந்து கொண்டே பிரிட்டிஷ் நாட்டவரை நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப் பாடுபட்டவர். இந்திய தேசியத் தொண்டர் படையை உருவாக்கியவர்.

ஹிட்லரை மன்னிப்பு கேட்கச் செய்த சுதந்திர போராட்ட வீரத்தமிழன் செண்பகராமன்.

இளமைப் பருவத்தில் செண்பகராமன்:-

1891 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 15 ஆம் நாள் திருவனந்தபுரத்தின் ஒரு பகுதியான புத்தன் சந்தை என்ற ஊரில் பிறந்தார். தந்தை சின்னசாமிப்பிள்ளை; தாயார் நாகம்மாள். சின்னசாமிபிள்ளை திருவாங்கூர் சுதேச அரசாங்க சேவையில் தலைமை காவலராக இருந்தார். இவர் இளம் வயதிலேயே விளையாட்டிலும் சிலம்பம், வாள்வீச்சு போன்ற கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார். திருவனந்தபுரம் மன்னர் உயர் நிலைப் பள்ளியில் தம் பள்ளிப் படிப்பைத் தொடங்கினார். பின் ஐரோப்பா சென்ற செண்பகராமன் முதலில் இத்தாலியிலும் பின்னர் சுவிட்சர்லாந்து பல்கலைக் கழகத்திலும் பயின்று பல பட்டங்கள் பெற்றார். ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவற்றைக் கற்றுத்தேர்ந்தார். பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்தில் பொறியியல் துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார்.

செண்பகராமன் விடுதலைப் போரில் இவரின் ஈடுபாடு:-

இவர் மன்னர் உயர் நிலைப்பள்ளியில் ஆறாம் வகுப்பில் (1960 க்கு முந்தைய பள்ளி இறுதி வகுப்பு) படித்துக் கொண்டிருந்த போது இந்தியாவில் விடுதலைக் கணல் எரியத்தொடங்கிய காலம். செண்பகராமனையும் விடுதலைத்தீ பற்றிக்கொண்டது. அச்சிறிய வயதிலேயே தம்முடன் பயின்ற மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு "ஸ்ரீ பாரத மாதா வாலிபர் சங்கம் " ஏற்படுத்தி 'வந்தே மாதரம்' என உரிமை முழக்கம் இட்டார். அதன் பின்னர் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு 'ஜேய் ஹிந்த்' என்ற முழக்கத்தை எழுப்பினார்.

'ஜெய் ஹிந்த்' எனும் முழக்கத்தை முதலில் முழங்கியவர் செண்பகராமன் பிள்ளையே ஆவார். 1933 ஆம் ஆண்டு வியன்னாவில் நடைபெற்ற மாநாடு ஒன்றிலும் அவர் இம்முழக்கத்தை முழங்கினார். இதைக் கேட்ட நேதாஜி இம்முழக்கத்தை வழிமொழிந்து உலகெங்கும் பரப்பினார். விடுதலைப் போரில் இவர் காட்டிய தீவிரம் காரணமாக ஆங்கில ஆட்சியின் காவல் துறையினர் செண்பகராமனைக் கண்காணிக்கத் தொடங்கினர்.செண்பகராமனின் ஐரோப்பா பயணம்:-

சர் வால்டர் வில்லியம் என்ற செருமானியர், தம்மை விலங்கியல் மருத்துவர் எனக் கூறிக்கொண்டு, இந்தியாவில் ஆங்கில ஆட்சியைக் கண்காணிக்கும் ஒற்றராகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். இவருடன் செண்பக ராமனுக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. தன் பெற்றோர் அனுமதியோடு சர் வால்டர் வில்லியம்ஸின் உதவியுடன் யாரும் அறியாமல் செண்பக ராமன் ஐரோப்பா சென்றார். அங்கு இத்தாலி, சுவிட்சர்லாந்து, (செருமன்) பெர்லின் போன்ற பல்கலைக் கழகங்களில் படித்துப் பொறியியல் துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார்.

செண்பகராமனின் வெளிநாடுகளில் விடுதலை உணர்வு:-

சுவிட்சர்லாந்தில் மாணவராக இருந்த போது இந்திய நாட்டில் ஆங்கிலேயர் கையாண்ட அடக்குமுறைகள் பற்றி பல சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினார். டாக்டர் பட்டம் பெற்ற பின்னர் ஐரோப்பாவில் இருந்தபடியே இந்திய விடுதலைப்போரில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றார்.பெர்லினில் இந்திய சர்வதேசக் குழுவை நிறுவினார். ஐரோப்பிய நாடுகளில் இந்தியாவைக் குறித்து ஆங்கிலேயர் செய்து வந்த பொய்ப்பிரசாரத்தை இக்குழுவின் உதவியுடன் முறியடித்தார். 'புரோ இந்தியா' என்ற இதழைத்தொடங்கி இந்தியர்களின் நிலைகளையும், ஆங்கிலேயரின் இந்தியர்களைப் பற்றிய பொய்யான வதந்திகளையும் வெளிப்படுத்தினார். சீனா, தென்னாப்பிரிக்கா, மியான்மர் முதலான நாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்து உலக மக்களிடையே விழிப்புணர்வினை ஊட்டி இந்தியாவிற்கு ஆதரவைத் திரட்டினார்.

வெளிவிவகார அமைச்சர் செண்பகராமன் :-

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியினை எதிர்த்து காபூலின் ' ராஜா மஹேந்திர பிரதாப்' அவர்களை அதிபராகவும், 'மவுலானா பர்கத் 'அவர்களை பிரதம மந்திரியாகவும் கொண்டு இந்தியர்கள் தங்களே நடத்துகின்ற போட்டி அரசை 1915- ல் ஆப்கானித்தானில் நிறுவினர். இவ்வரசின் வெளிவிவகாரத் துறை அமைச்சராக செம்பகராமன் பிள்ளை பணியாற்றினார். இத்தகைய புரட்சிகளுக்கு செருமனி சுயநல நோக்கத்துடன் ஆதரவளித்து வந்தது. ஆங்கிலேய அரசு கொடுத்த நெருக்கடியின் காரணமாக ஜப்பான் அரசு இவ்வரசுக்கு கொடுத்த ஆதரவை 1918 ஆம் ஆண்டு திரும்பப் பெற்றதால் இந்தியாவின் தற்காலிக புகலிட அரசு ஆப்கானித்தானிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது.

செண்பகராமனின் போர் செயல்பாடுகள்:-

1914 -ல் உலகப்போர் மூண்ட போது இங்கிலாந்தை அரசை எதிர்த்து ஜேர்மனி அரசு போரிட்டது. இங்கிலாந்தின் கடற்படையைக் கலங்க வைக்க ஜேர்மானியர்கள் நீர்மூழ்கிக் கப்பலைப் பயன்படுத்தினர். 'எம்டன்' என்ற பெயர் கொண்ட நீர்மூழ்கிக் கப்பல் ஒன்றில் செண்பகராமன் உதவிப் பொறியாளராகப் பணியாற்றினார். வங்காள விரிகுடாவிற்கு வந்த ஹிட்லரின் செர்மனியக் கடற்படையின் நாசகாரிக் கப்பலான “எம்டன்”, ஆங்கில அரசுக்குச் சொந்தமான இரு பெரிய எண்ணெய்க் கிடங்குகளின் மீதும் சென்னைத் துறைமுகத்தின் மீதும், புனித ஜார்ஜ் கோட்டையிலும் (பின்னர் தமிழ்நாடு அரசுச் செயலகமாகவும், தற்போது பாவேந்தர் செம்மொழி ஆய்வு நூலகமாவும் செயல்பட்டு வருகின்றது), திருகோணமலைத் துறைமுகத்தின் மீதும் இக்கப்பல் பீரங்கித் தாக்குதல் நடத்தியது.இதனால் சென்னைக் கோட்டை உயர் நீதிமன்றத்தின் வெளிப்புறச் சுவரின் ஒருபகுதி அடியோடு பெயர்ந்து விழுந்தது. கோட்டையை நோக்கி வீசப்பட்ட குண்டு வெடிக்காமல் மண்ணில் புதைந்தது. அதன் வீரியம் குறைக்கப்பட்டு எழும்பூர் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிப் பொருளாக வைக்கப்பட்டது. இதனை இன்றும் அங்கு காணலாம்.

ஹிட்லரும் செண்பகராமன் நட்பும்:-

முதல் உலகப்போருக்குப் பின் ஜேர்மனியில் நாசிக்கட்சி ஹிட்லர் தலைமையில் உருவாகி வளர்ந்தது. ஹிட்லர் ஜேர்மனியின் சர்வாதிகாரி ஆனார். ஒரு சமயம் செண்பகராமன் ஹிட்லருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது "இந்தியர்கள் பிரித்தானியருக்கு அடிமையாக இருக்கவே தகுந்தவர்கள். இந்தியாவுக்கு விடுதலைக் கிடைத்தால், நாட்டைத் திறமையாக ஆளும் தகுதி இந்தியருக்கு இருக்கிறதா என்பது சந்தேகமே " என்று இந்தியரைத் தாழ்த்திக் கூறினார். ஹிட்லர் கூறியதைக் கேட்ட நாட்டுப் பற்று மிக்க செண்பகராமன் கொதித்தெழுந்தார். ஹிட்லருக்கு எதிராகத் திறமையாக வாதாடி, எழுத்து மூலம் ஹிட்லரை மன்னிப்பு கேட்கச் செய்தார்.

செண்பகராமனின் இறுதிக் காலம் :-

தங்கள் தலைவரை வாதாடி வென்ற செண்பகராமனை, நாசியர் வெறுத்தனர். எனவே, அவர் கலந்து கொண்ட அரசாங்க விருந்து ஒன்றில் பரிமாறப்பட்ட உணவில் திட்டமிட்டபடி நஞ்சைக் கலந்தனர். அந்த நஞ்சு நாளடைவில் மெல்ல மெல்ல செண்பகராமனை நோயாளியாக்கி படுத்த படுக்கையில் வீழ்த்தியது. தீவிர சிகிச்சைக்குப் பின் சிறிது நாளில் நலம் பெற்ற செண்பகராமனை, நாசிகள் மீண்டும் தாக்கிப் படுகாயப் படுத்தினார்கள். அதுவே அவரை மரணப் படுக்கையில் வீழ்த்தக் காரணமாக அமைந்தது. 1934 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 26 ஆம் நாளன்று செண்பகராமனின் உயிர் பிரிந்தது,இந்தியாவிற்கு வெளியே இருந்து கொண்டே பிரிட்டிஷ் நாட்டவரை நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப் பாடுபட்டவர். இந்திய சுதந்திர போராட்ட வீரர் திரு செண்பகராமன்.அவரை தமிழகத்திற்கு கிடைத்த பொக்கிஷம் என்று அந்நாளில் போற்றப்பட்டவர், அன்னாரின் புகழ் நாம் இன் நாளில் போற்றுவோம்

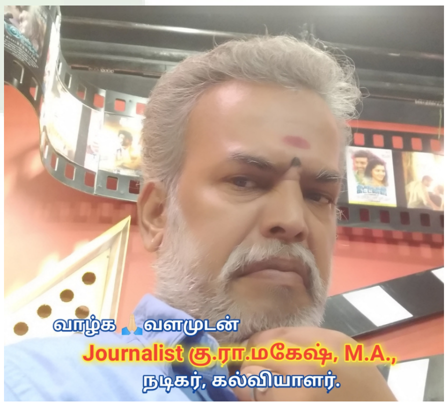

கு. ரா. மகேஷ்

கொடிகாத்த குமரன்

ஆலமரம் கீழே விழும்போது அந்த மரம் மட்டுமே நம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் அதைத் தாங்கிப் பிடித்த விழுதுகள் நம் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. அப்படிப்பட்ட ஓர் மாயைதான் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திலும் நடந்தது.

காந்தியடிகளை நினைவுகூறும் நாம் அவரை சுற்றி அவரை பாதுகாத்து வந்த பலரையும் மறந்துவிட்டோம். அப்படி மறக்கப்பட்ட நபர் தான் கொடிகாத்தகுமரன் ஆவார்.இவர் திருப்பூர் மண்ணிற்கு பெருமை சேர்த்தது மட்டுமல்லாது தமிழர்களையும் தலைநிமிர வைத்தவர் ஆவார்.

இத்தகைய கொடிகாத்த குமரன் பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

பிறப்பு :

ஈரோடு மாவட்டத்தில் சென்னிமலையில் மேலப்பாளையம் என்னும் சிற்றூரில் 1904ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4ஆம் தேதி நெசவாளர் நாச்சிமுத்து கருப்பாயி தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் குமாரசாமி ஆகும்.

நெசவுத் தொழிலில் போதிய வருமானம் இல்லாத காரணத்தினால் அங்கிருந்து திருப்பூருக்கு இடம் மாறினர்.

மேலும் தனது குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக பள்ளிப்படிப்பை ஆரம்ப பள்ளியிலேயே முடித்துக் கொண்டார்.

திருமணம்:

தந்தைக்கு உதவியாக அவர் நெய்த துணிகளைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு திருப்பூர் வரை சென்று கொடுத்துவிட்டு வந்து கொண்டிருந்தார்.

தானே சுயமாக தறி நெய்து குடும்பம் நடத்த முடியாமல் போகவே கணக்கு எழுதும் வேலை தேடி திருப்பூருக்கு குடும்பத்துடன் இடம் பெயர்ந்தார்.

அதன் பின்னர் 1923 இல் தனது 19-வது வயதில் 14 வயது உடைய ராமாயி என்பவரை மணமுடித்தார்.

கொடிகாத்த குமரன்

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு கொடிகாத்த குமரன் காந்தியின் கொள்கையால் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர் ஆவார். இதன் காரணமாக நாட்டின் விடுதலைக்காக காந்தி அறிவித்த போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டார்.
1932 ஆம் ஆண்டு தேசமும் சுதந்திர வேட்கை சுடர் விட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது மகாத்மாகாந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை அடக்க பிரிட்டிஷ் போலீஸ் தீவிரம் காட்டியது.

இந்நிலையில் 1932 ஜனவரி முதலாம் நாள் அன்று நடந்த ஆங்கிலேய அரசுக்கான எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட போது ஆங்கிலேய காவல்துறையினரால் குமரன் தாக்கப்பட்டார்.
தாக்கப்பட்டு கீழே விழுந்த போதிலும் தனது கையில் இருந்த அக்கால சுதந்திரத்தின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்ட காங்கிரஸ் கொடியை விடாமல் உயர்த்திப் பிடித்த காரணத்தினால் தான் “கொடிகாத்தகுமரன்” என்று அழைக்கப்பட்டார்.

இறப்பு:
ஆங்கிலேய காவல்துறையினரால் தாக்கப்பட்ட குமரன் அவர்கள் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படேடார். எனினும் சிகிச்சை பலனின்றி ஜனவரி 11ஆம் தேதி அன்று இறந்தார். இவரது இறுதி ஊர்வலத்தில் பல பொதுமக்கள் கலந்து கொண்டு இறுதி அஞ்சலி செலுத்தினர். இவரது தம்பி ஆறுமுகமும், பின்னர் குமரன் தேசத்தின் பொதுச்சொத்து என்று கூறி ராஜ கோபால அய்யர், மாணிக்கம் செட்டியார், வெங்கடாசலம் பிள்ளை என பலரும் இறுதிச்சடங்கில் கொள்ளி வைத்தனர்.

முடிவுரை:
தமிழ்நாடு அரசு திருப்பூர் குமரன் தியாகத்தைப் போற்றும் வகையில் திருப்பூர்குமரன் நினைவகம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது.
இவரது நூற்றாண்டு பிறந்த நாளைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் ஒக்டோபர் 2004ல் சிறப்பு நினைவு தபால் தலை ஒன்றை இந்திய அரசு வெளியிட்டுள்ளது.
இளமையின் இனிமையை பாதியளவு கூட அனுபவிக்காது தன்னுடைய இருபத்தி எட்டு வயதிலேயே நாட்டின் விடுதலைக்காகத் தன் உயிரையே விலையாக கொடுத்த தியாகியை என்றென்றும் போற்றுவோம்.

வணக்கம்

வைஷ்ணவி

சுதந்திரம்

அன்று ஏனோ ! வெள்ளையனுக்கு
அடிமையாக இருந்தோம்!
விடியல் வராதோ?! என்று என்னிய
பலகாலம் : இழந்தோம் நம்மில் பலரை!
இனியும் வீழ முடியாது என்றுணர்ந்தோம்!
எடுத்தோம் அகிம்சை என்னும் ஆயுதத்தை
அடிமை ஆக்கிய காலம் மாறியது;
அசுர கூட்டம் எம் நாட்டை விட்டு ஓடியது
மூவர்ணக்கொடியை கையில் ஏந்திய தருணம்!
நினைவிற்கு வந்தது எம் வீரர்களின் மரணம்!
அன்று காற்றை கூட சுவாசிக்க முடியவில்லை,
இன்று நிம்மதியாக சுவாசிக்கிறோம்,
எம் தேசத்தின் சுதந்திரக் காற்றை.

தேசியகொடி

இன்று மூவர்ணக்கொடியை ஏற்றி 'கம்பீரமாக' நிற்கும்போது அதில் உதிரும் மலர்கள் என் தாயின் கூக்குரலையும், தந்தையின் உயிர் துடிப்பையும், காட்டுகிறது. விழுவது பூவல்ல எப்படி தெரியமா? என் மூதாதையரின் குருதியும் அவர்களின் உணர்வும் பூவாக என் மேல் பட்டு, புதிய பாரத தேசத்தின் பற்றையே! உணர்த்துகிறது.

பூங்கொடி

அடுக்களையில் பாத்திரங்கள் உருட்டும் சத்தத்துடன் ஆரம்பித்தது அன்றைய காலைப் பொழுது.
வீட்டருகில் உள்ள நந்தவனத்திலிருந்து வந்த மல்லிகையின் சுகந்த வாசனை முற்றத்தைத் தாண்டி அடுக்களை வரை வந்தது கூடவே காமாட்சியின் கொலுசுச்சத்தமும்.

அடுக்களைக்கு வந்த காமாட்சி
'ஏண்டி காலங்காத்தால என்ன பாத்திரத்தை உருட்டிருக்கே' எனக் கேட்டுக் கொண்டே பாத்திரத்தை அலம்பி பாலை பாத்திரத்தில் ஊற்றி அடுப்பில் வைத்து விட்டு கமலாவிடம் பேச்சு கொடுக்கலானாள்
'என்ன கமலா பதிலே காணோம் உன்னைத்தான்' என்ற காமாட்சியின் அதட்டல் சத்தம் கேட்டு வெல்லத்தையும் அரிசியையும் உரலில் இடித்துக் கொண்டிருந்த கமலா திரும்பி அண்ணியைப் பார்த்து
'அண்ணி இன்றைக்கு அவர் ஜெயிலில் இருந்து வரார் அதனால் அவருக்குப் பிடித்த பதார்த்தங்கள் செய்யலாம்னு' என்று நிறுத்தினாள்.
'உன் வீட்டுக்காரர் வரார்ன்னதும் என்னம்மா யோசிக்கிறடி ஏன் அதை நாங்க செஞ்சா உங்கவீட்டுக்காரர் சாப்பிட மாட்டாரோ' எனச் சீண்டிய படி வினவிக்கொண்டிருக்க,
'அப்படி என்ன அண்ணியும் நத்தனாரும் பேசிட்டிருக்கீங்க' எனக் கேட்டுக் கொண்டே ஈஸ்வரனும் அடுக்களைக்குள் நுழைந்தார்.
'நாங்கள் சும்மா மாப்பிள்ளை வரார்ல அத பத்திதான் பேசிட்டிருக்கோம்' என்று ஈஸ்வரனிடம் சொல்லிவிட்டு கமலாவிடம் திரும்பி 'மத்த வேலை எல்லாம் நான் பார்த்துக்கிறேன் நீ கிணற்றடிக்குப் போய்த் தண்ணீர் எடுத்து வா குழந்தை எழுந்திருக்கிற நேரம் ஆச்சு'என்று தன் நாத்தனார் கமலாவை வேலை சாட்டிவிட்டுவிட்டு அவள் அடுக்களையை விட்டு வெளியே சென்றவுடன் தன் கணவன் சந்திரனுடன் பேசலானாள்.
'ஏங்க அவ வீட்டுக்காரர் இன்றைக்கு ஜெயிலில் இருந்து வருகிறார் இல்லையா என்ன

கார்த்திகா பிரசன்னா

செய்யலாம்னு இருக்கீங்க’ என்று தன் கணவரைப் பார்த்துக் கேட்டாள்
‘ம்ம்ம் என்ன பண்றதுன்னு யோசித்துக்கொண்டுதான் இருக்கேன் கதிரேசன் வந்தவுடன் அவன் கூடப் பேசி முடிவெடுக்கலாம்னு இருக்கேன் எப்படியும் அவங்க வீட்ல யாரும் இல்ல அப்புறம் வித்யாவை பாக்காம நம்மளாயும் இருக்க முடியாது. நம்ம தேவராஜ் செட்டியார் மில்லுல கணக்குப்பிள்ளை வேலை காலியா இருக்காம் அவர்கிட்ட சொல்லி வச்சிருக்கேன் இதுக்கு முன்னாடியும் இந்த வேலைதானே பார்த்திட்டு இருந்தார்.அப்புறம் இங்கேயே மேல் அறையிலேயே தங்கவச்சிடலாம் போதுமா காமாட்சி’ என்றவரைப் பார்த்து

‘நல்ல வேலை செஞ்சீங்க எங்க கதிரேசன் வந்ததும் வித்யாவை கூப்பிட்டுட்டு போய் விடுவார்களோன்னு பயமாகத்தான் இருந்திச்சு.நம்மளுக்கு குழந்தை இல்லாத குறையை அவதான் தீர்த்து வச்சிட்டு இருக்கா. எங்க அவளை பிரிஞ்சிடுவோம்னு பயமாகத்தான் இருக்கு.என அவர்களுக்குள் சம்பாஷனைகள் போய்க்கொண்டிருந்தது.

இன்றோடு 2 ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன கமலாவின் கணவன் கதிரேசன் சிறைக்குச் சென்று, திரும்பிச் சிறையிலிருந்து திரும்பி வருவாரோ வரமாட்டாரோ என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர் அனைவரும்.அனைவருடைய வேண்டுதலின் பலன் இன்று கதிரேசன் சிறையிலிருந்து திரும்பி வருகிறார் அவரை வரவேற்க்கத்தான் இத்தனை கலவரங்கள்.

அண்ணி சொன்னதை கேட்டு குடத்தை எடுத்துக்கொண்டு கிணற்றடியை நோக்கி நடந்து சென்றாள் கமலா. அவள் மனதில் ஏதேதோ நினைவுகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

சில வருடங்களுக்கு முன்....
அன்று காலைப் பொழுதில் ஆரவாரமாக கிளம்பி கொண்டிருந்தான் கதிரேசன். அவனின் அவசர கதியைப் பார்த்து வீட்டிற்குள் இருந்து வெளியே வந்தாள் கமலா.
‘எதாவது அவசர வேலையோ’ என்று கதிரேசனைப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

‘ஆமாமா ஒரு பெரிய போராட்டம்தான் ராஜாஜி, காமராஜர், எல்லாரும் கலந்துகிறார்களாம் அதனால அவங்களோட என்னையும் கலந்துக்க சொல்லி அழைப்பு வந்திருக்கிறது’என்றான்.
‘என்ன இப்பவா எனக்கு மாதம் ஒன்பது முடிய போகுது இந்த நேரத்தில நீங்கக் கண்டிப்பா போகணுமா என்று கமலா வருத்தமாகக் கேட்டாள்.
‘இல்ல செல்லம் போய் தான் ஆகணும். இராஜாஜி எல்லாரையும் கலந்துக்க சொல்லிக் கண்டிப்பா சொல்லிட்டாராம். வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்துல பெண்கள் உட்பட நிறைய பேர் கலந்துக்குறாங்களாம் நீ நிறைமாதமா இருக்க இல்லன்னா உன்னையும் கூட்டிட்டு போய் இருப்பேன். என்ன பண்ண? அதுதான் முடியாதே.

அப்பொழுது
‘அண்ணா அண்ணா’ என்று வெளியே தெரு முனையிலிருந்து வந்த குரல் கேட்டு வாயிலிலிருந்து எட்டிப்பார்த்து
‘என்ன முருகேசா ஏன் இவ்வளவு அவசர அவசரமாய் ஓடி வர்ர’ என்று கேட்டான்.
‘அண்ணே அங்க எல்லாரும் உங்களுக்காக காத்துட்டு இருக்காங்க மைதானத்தில் எல்லாரும் தயாரா இருக்காங்க உங்களைத் தலைவர் உடனே வரச் சொன்னார் அதான் கூட்டிட்டு போகலாம்னு வந்தேன்’ என்று மூச்சு வாங்கிக்கொண்டு பேசவேண்டியதைப் பேசி முடித்தான்.
‘சரி வா கிளம்பலாம் நானும் தயாரா தான் இருக்கிறேன்’ என்று சொல்லிவிட்டு கமலாவைப் பார்த்துக் கை அசைத்துவிட்டு முருகேசனுடன் நடக்கலானான் கதிரேசன்.
கமலாவும் அவர் போன பாதையையே பார்த்துவிட்டுப் பின்னர் மன சஞ்சலத்துடன் வீட்டிற்குள் போனாள்.
அதுதான் அவள் கதிரேசனை கடைசியாகப் பார்த்தது.பின்னர் கதிரேசன் கைது செய்யப்பட்டு சிறைக்கு சென்றுவிட்டான். தன் அண்ணன் வீட்டிற்கு கமலா வந்து வருடங்கள் ஓடோடி விட்டன.

கார்த்திகா பிரசன்னா

அவள் அண்ணி சொன்னபடி கிணற்றடிக்குச் சென்று குடத்தில் நீரை நிரப்பிக் கொண்டு அங்கிருந்து கிளம்பினாள் கமலா வரும் வழியில் கதிரேசனின் வருகையைப் பற்றி விசாரித்தார்கள் சிலர். அவர்களுக்கு எல்லாம் பதில் அளித்துவிட்டு வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தாள் கமலா.

‘வந்துட்டியா கமலா காலையில் பலகாரத்துக்கு இட்லி வார்த்திட்டேன் சட்னி மட்டும் பாக்கி நீ போய் அம்மியில் அரைச்சிட்டு வந்துடு. அப்புறம் நான் பதார்த்தங்கள் எல்லாம் செஞ்சிடுறேன். பணியாரமாவு தயாரா இருக்கு ராத்திரிக்கு பணியாரம் செஞ்சிரலாம் உங்க வீட்டுக்காரருக்குத்தான் பணியாரம்னா ரொம்ப இஷ்டம் ஆச்சே’என்றாள்.

கமலாவும் ‘ஆமாம் அண்ணி’ என்றாள்.

குழந்தை வித்யாவும் எழுந்து விட்டாள் காமாட்சியும் பாலை சூடு பண்ணி அதைக் குழந்தைக்குக் கொடுத்தாள்.பாலை குடித்துவிட்டு குழந்தை கமலாவை நோக்கி‘இன்னைக்கு யாரு வர்றாங்கம்மா நம்ம வீட்டுக்கு’ என்று கேட்டாள்.‘இன்னைக்கு உங்க அப்பா ஊரிலிருந்து வராரு செல்லக்குட்டி.

‘அப்பாவா அவர் எப்படி இருப்பார் ஏன் இத்தனை நாள் வரல எங்க போயிருந்தார்?’ என அடுக்கடுக்கான கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள் வித்யா தன் மழலை மொழியில். அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு புழக்கடைக்குச் சென்றாள் கமலா பின் வித்யாவை குளிப்பாட்டி விட்டுப் புதுச்சட்டையும் போட்டு விட்டாள் .

புது சட்டை போட்டவுடன் குழந்தை வித்யாவிற்கு அப்படியொரு மகிழ்ச்சி. உடனே ஓடிச் சென்று முற்றத்திலிருந்த ஈஸ்வரனைக் கட்டி கொண்டாள்.

‘ மாமா இன்றைக்கு ஊரிலிருந்து எங்க அப்பா வராராம் தெரியுமா மாமா’? என்று மழலை மாறாத வார்த்தைகளால் கேட்டாள் வித்யா.

‘ஆமாண்டா தங்கம்’

என்று வித்யாவைக் கட்டி தூக்கி கொண்டார் ஈஸ்வரன் ‘

‘எதுல வராரு மாமா மாட்டு வண்டியா இல்லை, சைக்கிளா இல்லை, கார்ல வருவாரா’? என்று மறுபடியும் ஈஸ்வரனிடம் கேள்விகளைக் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டாள் வித்யா.

‘மாமா போய் அப்பாவைக் குதிரைவண்டியில் அழைத்து வரேன்’ என்று அவளை இறக்கி விட்டு விட்டு நகர்ந்தான் ஈஸ்வரன்

கார்த்திகா பிரசன்னா

‘நானும் வரேன் மாமா’ என்று அடம் பிடித்த குழந்தையைச் சமாதானப்படுத்தினார் ஈஸ்வரன் பலகாரம் சாப்பிட்டுவிட்டு துண்டை எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு வாசலை நோக்கிக் கிளம்பினார். பிறகு கமலாவையும் காமாட்சியையும் பார்த்து குழந்தையைப் பாரத்துக்கோங்க. நான் ஸ்டேஷனுக்கு போய்விட்டு வரேன்’ கிளம்பிப் போனார் ஈஸ்வரன்.
குழந்தை வாசலைப் பார்த்து அழுதுகொண்டே நின்றுகொண்டிருந்தாள்.

இரயில் நிலையத்தில் இரயில் வருவதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான் ஈஸ்வரன். நடைப்பாதையில் வந்து இரயில் நின்றதும் அதிலிருந்து மக்கள் எல்லாம் பெட்டி படுக்கையுடன் இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள் ஈஸ்வரனும் ஒவ்வொருத்தராகப் பார்த்துக் கொண்டே கதிரேசனைத் தேடிக் கொண்டிருந்தான்.
அப்பொழுது மெலிந்த தேகத்தோடும் கதர் சட்டையோடும் சிறிய துணிப்பையுடனும் ஒருவர் ஈஸ்வரனின் தோளைத் தொட்டு ‘மாமா’ என்று கூப்பிட்ட குரல் கேட்டுத் திரும்பிய ஈஸ்வரனுக்கு மிகுந்த அதிர்ச்சி கதிரேசன் தானா என்று உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார் அடையாளம் தெரியாமல் மாறிப் போயிருந்தான் கதிரேசன். கட்டான உடலும் வசீகர முகமும் தோய்ந்து போயிருந்தது.
கதிரேசனைக் கண்டதும் கட்டி அணைத்துக் கொண்டான் ஈஸ்வரன்
‘திரும்பி உங்களைப் பார்ப்பேன்னு நினைச்சு கூடபார்க்கல மாப்பிள்ளை’ என்று பேசிக் கொண்டே அவர் தோளோடு அணைத்துக் கொண்டு அவரை ஸ்டேஷனிலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்றார் இருவரும் அவர்களுக்காகக் காத்திருந்த குதிரை வண்டியில் ஏறி வீட்டை நோக்கிப் பயணம் ஆனார்கள்
கமலாவையும் வித்யாவையும் பார்க்கப் போகிறோம் என்ற ஆர்வம் கதிரேசனிடம் மேலோங்கி இருந்தது வீடுவரை வழிநெடுக்க பல விசயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள் இருவரும்.
வீட்டில் கமலாவும் காமாட்சியும் ஆழம் கரைத்து வைத்திருந்தார்கள் இவர்கள் வந்ததும் ஆரத்தி எடுத்துக் கதிரேசனை உள்ளே கூட்டி சென்றார்கள் இதையெல்லாம் வீட்டுத் தூணில் தன் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள் வித்யா.
உள்ள நுழைந்த கதிரேசன் தன் மகளைப் பார்த்துப் புண்ணுருவல் செய்தான் கை இரண்டையும் அசைத்து வா என்று தன் மகளைப் பார்த்து அழைத்தான் அவள் பயந்து கொண்டே வரமாட்டேன் என்று தலையை அசைத்தாள்
உடனே கமலா காமாட்சியிடம் சென்று குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு கதிரேசேன் அருகில் கொண்டு வந்து ‘இங்கே பார் இதுதான் உங்க அப்பா’ என்று கதிரேசன் அருகில் சென்று குழந்தையைக் காட்டினாள் கதிரேசன் வித்யாவை கமலாவிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டான்
அவளைச் செல்லமாக முத்தமிட்டு நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டான் எங்க ‘எங்க அம்மாவே வந்து பொறந்த மாதிரி இருக்குடி’ என்று கமலாவைப் பார்த்து ஆனந்தக் கண்ணீருடன் சொன்னான்

கார்த்திகா பிரசன்னா

கதிரேசன் அவள் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு குழந்தையாய் கொஞ்சிக்கொண்டிருந்தனர் பிறகு மூவரும் மாடி அறைக்குச் சென்றார்கள்.
அவர்கள் மேலே போனதும் காமாட்சி ஈஸ்வரனைப் பார்த்து
'என்னங்க பேச வேண்டியது எல்லாம் பேசிட்டீங்களா' என்று கேட்டார் எல்லாம் பேசினேன் வரும்போது அவர் சினேகிதரையும் பார்த்தாராம் காரைக்குடியில் பத்திரிக்கை ஆபீஸ்லயே வேலை ஒன்னு இருக்காம் அவருக்குப் பிடித்த வேலையாம் அதனால் அந்த வேலையைப் பார்க்கப் போறேன்னு சொல்லிவிட்டார் தங்கறதெல்லாம் இப்போதைக்கு மேலேயே தங்கிக்கிறேன்னு சொல்லிவிட்டார் என்றார் ஈஸ்வரன்.காமாட்சியும் சந்தோஷமாய் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்
கதிரேசனும் ஈஸ்வரனும் முற்றத்தில் உட்கார்ந்து சிறிது நேரம் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள் ஜெயிலில் அவர் உணவிற்குக் கஷ்டப்பட்டது உட்பட பல விசயங்கள் பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மறுநாள் காலை நேரம் இருவரும் பத்திரிக்கை அலுவலகம் நோக்கி பேசிக்கொண்டே நடந்தனர். அங்குச் வீதிகளில் புதியதொரு விடுதலை போராட்டத்தின் சுவரொட்டிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே போய்கொண்டிருந்தார்கள். அவற்றை பார்த்தக் கதிரேசன், கண்கள் உயர தன் மாமாவைப் பார்த்தான். அவன் பார்வையில் ஆயிரம் விடுதலை தீ எறிந்து கொண்டிருந்தது...

முற்றும்

கார்த்திகா பிரசன்னா

வீடுதோறும் மூன்றுவண்ணம்

ராகவ் சாஸ்திரி

வீடுதோறும் மூன்றுவண்ணம் வீசுகின்ற பட்டொளி
கூடிநிற்கும் தேசபக்தர் கொள்கையால் வணங்கிடும்
கோடிகோடி மக்களேற்றும் கோதிலாத கொடிகளால்
நாடிவந்து பாரதத்தை நாடெலாம் வணங்கிடும்

சோதனைகள் பலகடந்த மாசிலா துவஜ்ந்தனை
காதலோடு கண்பனிக்க காண்பவர் அனேகமே
சேதமற்ற பாரதத்தின் சேதிதன்னை செப்பிடும்
சாதலற்ற தேசபக்தி சாற்றுமிந்த சாதனம்

ஆங்கிலேயர் ஆண்டநாளில் அன்னைபூமி துயருற
தீங்கிலாத தீரர்கையில் திகழ்ந்துநின்ற கொடியிது
தாங்கிநின்ற வீரர்தம்மை தாக்கும்போது நெஞ்சிலே
வாங்கும்மூச்சு நின்றபோதும் நீங்கிடாத கொடியிது

நனிசிறந்த பாரதத்தின் நாலுதிக்கு எல்லையில்
முநிவுடனே காத்துநிற்கும் கண்ணியத்தின் கொடியிது
முனிவர்கோடி செய்தவத்தின் முழுமையான ஞானமாய்
புனிதவேதம் நம்மதென்று புகலுகின்ற கொடியிது

காவியங்கள் ஓவியங்கள் காதல்கூறும் கலைபல
மேவிநிற்கும் எங்கள்தேச மேன்மையான கொடியிது
தாவியோடும் நதிகள்நூறு தாழ்விலா வளம்தரும்
தேவியெங்கள் பாரதிக்கு தேசுசேர்க்கும் கொடியிது

அறம்நிறைந்தபாரதம் அகிலம்போற்றும் குருவெனும்
சிறப்பைநித்தம் கூறிடும் சீர்மிகுந்த கொடியிது
நிறங்கள் மூன்றை ஏற்றியே நீங்கிடாத பெருமையை
மறந்திடாது மக்கள்நாம் மனைகள்தொறும் காட்டுவோம்

ராகவ் சாஸ்திரி